

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

МЪСЕЧНО
СПИСАНИЕ

ОРГАНЪ

НА

СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

Редакторъ: И. И. Хранковъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Какво извърши конгреса на лозаро-винаритѣ прѣзъ т. г.	37
2. Н. Недѣлчевъ. — Добиване на облагороденъ материалъ за посаж- дане лозя	39
3. И. И. Хранковъ. — Торене на лозята	45
4. Р. Бѣлчевъ. — Поучителна исторійка	49
5. И. И. Хранковъ. — Използуване на гроздовитѣ джибри	51
6. И. И. Хранковъ. — Зимно лѣкуване на Оидиума	54
7. Конгресни, съюзни и дружествени	56
8. Въпроси и отговори	70
9. Свѣдѣния за лозята и други	71
10. Книжнина	71
11. Фондъ	73
12. Хроника	74

ФОНДЪ

за подпомагане „Съюза на българскитѣ лозари-винари“ и
сп. „Лозарски Прѣгледъ“.

Подобно на миналитѣ години и прѣзъ настоящата ще
продължава събирането на доброволни помощи за засилване
на Съюза и издържка на списанието. Редакцията се надѣва,
че всѣки лозаръ и винаръ ще внесе по нѣщо за горната цѣль.

Редакцията моли г. г. сътрудницитѣ и кореспондентитѣ
и да побързатъ съ изпращането на материалъ и свѣдѣния,
за да не се забавя излизането на книжкитѣ.

ВАЖНО ЗА Г. Г. ЛОЗАРИТѢ.

Съобщавамъ на г. г. лозаритѣ, че тая година имамъ
отлични и строго сортирани подложки и грозда облагоро-
дени върху американскитѣ лози: Монтикола, Мурведеръ
1202, 101¹⁴ и Шасла X Берландиери 41⁶; гроздата сж: перу-
щенски Памидъ, варненски Димятъ, Зарчинъ, Шасла доре,
Сензо, сливенска Шефка и Любенка.

Желающитѣ празни не се връщатъ. Цѣни достъпни
всѣкому.

Гр. Сливейъ.

Съ почитане:

Никола Ив. Сарживановъ.

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ.

Годишенъ абонаментъ 40 лв. прѣдплатени за 20 печатни коли. Обявления и рекеклами се приематъ по споразумение. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се е отнася до списанието, да се изпраща до редакцията въ София, „Гурко“ 18

Статии отъ „Лозарски Прѣгледъ“ може да бждатъ прѣпечатвани само съ разрѣшение отъ редакцията му.

Редакторъ: И. И. Хранковъ.

Какво извърши конгреса на лозаро-винаритѣ прѣзъ т. г.

Насоката, която се даде на лозаро-винарския съюзъ на а първия конгресъ на лозаритѣ, миналата година, трѣбваше да а се провѣри при втория конгресъ — дали се сподѣля отъ прѣдставителитѣ на лозарскитѣ дружества въ страната и на които основни принципи е изразителъ съюзното списание „Лозарски Прѣгледъ“, чрѣзъ което така вѣщо и наврѣменно се а отстояваха всички повдигнати въпроси, касателно интереситѣ на лозаро-винаритѣ.

Трѣбва да признаемъ, за наше насърдчение, че въ списанието на съюза, чрѣзъ което се изразява съюзната дѣйность, се а застѣпва основното правило: добросъвѣстность въ всичката ни лозарско-винарска дѣятелность, та да имаме онази смѣлостъ при отстояване нашитѣ интереси прѣдъ власти и прии пропаганда, която се сдобива само чрѣзъ честна и доброосъвѣстна работа. Неумѣстенъ е намекъ, отъ двама делегатти, че въ съюзното списание не е застѣпенъ достатъчно организационния отдѣлъ, защото за всички злободневни въпроси, касателно лозарско-винарскитѣ ни интереси, въ списанието се даваха на врѣме: статии, мнѣния, изложения, протессти и др. такива; а това какво е друго ако не организиране на всички ни за защита на интереситѣ ни, плодътъ отъ което е прѣслѣдването на петиотаджитѣ отъ акцизнитѣ власти, съ което се прѣнесе неуцѣнима услуга на винарството ни а се

смутиха клиентитѣ на Вакриловитѣ рецепти за фалшиви вина? Нашия съюзъ не е бойна организация, за да се нуждаемъ отъ палящи и съ громки фрази статии, а е една професионална организация, основана за да защитава интереситѣ на едно прозаично занятие, каквото е лозарство-винарството; та достатъчно е да се появяватъ редовно и на врѣме статии, чрѣзъ които да се отстояватъ добросъвѣстно и основателно зачекнатитѣ ни интереси и ние ще имаме тази стѣгнатостъ и сплотеностъ, които се сдобиватъ и безъ голѣмъ, но празенъ шумъ.

Рѣшението на конгреса за безпощадна борба съ петиотаджиитѣ поохлади нѣкои отъ тѣхъ, които бѣха тамъ, къмъ съюзното дѣло, като имъ се не слушаше критика противъ тази фалшификация на вината, но рѣшението на конгресиститѣ е разумно и идейно. Неприятна изненада бѣше за всички искрени лозари твърдението на единъ конгресистъ, инѣкъ добъръ лозаръ, че правимъ и ще правимъ петиоти, въпрѣки борбата, която съюза ни води противъ тази грозна фалшификация, както и твърдението отъ другъ делегатъ, че петиотаджиитѣ сж само дребнитѣ лозари, мнѣние неиздържано напълно, защото описаната захаръ отъ акцизнитѣ власти, есенесъ, се намираше въ складоветѣ на голѣмитѣ лозаровинари и винари не лозари, които сж най-голѣмитѣ спекуланти съ вина. Безъ да отричаме виновността на малкитѣ лозари, въ петиотизирането, ние поддържаме, че тази язва въ винарството трѣбва да се прѣслѣдва най-живо отъ всички ни, като особено примѣръ на добросъвѣстно винарствоване трѣбва да даватъ по интелигентнитѣ лозари, та тѣхната идейностъ да зарази и онѣзи дребни лозари, а особено 3-тѣхъ хиляди абонати на списанието ни за тази година, които съ право очакватъ, като влизатъ въ съюза, идейностъ, а не неопрѣдѣлено и отрицателно държане къмъ съюзнитѣ интереси и цѣли.

Отъ четенитѣ реферати: 1) за кооперативнитѣ изби и 2) за директнитѣ лози, — може само да се пожелае по-скоро да се приложатъ принципитѣ тамъ, гдѣто има условия за устройване на кооперативни изби. А за угрозитѣ, които носятъ директнитѣ лози на народното ни лозарство, можеше много да се каже, но нѣмаше врѣме, а желателно е въ най-скоро врѣме да се разрѣши за винаги: какво да се прави

съ посаденитѣ директни лози, защото отъ тамъ иде злото въ лозарството ни. Макаръ и да сме се изказали по този въпросъ въ 8 кн. на списанието и съ протести до г-на Министра на Земледѣлието и бюрото на Камарата, ние пакъ твърдимъ: че додѣто се не изкоренятъ директнитѣ лозя, нѣма да се прѣкрати спекулата въ лозарството съ тѣзи лози и нѣма да имаме лозарство поставено на здрави начала, а лозарство извършено на опити и съ измама.

Щастливо замислена е идеята за инспекторъ-организаторъ при съюза, защото отъ такъвъ се чувствува нужда не само да стопли и възпламени идеята за здружаване въ дѣвственитѣ лозарски сръди, но и да бичува всѣка проява на користъ въ лозарство-винарството, съ което много ще се допринесе за изгонване на петиотитѣ въ винарството и правилния развой на лозарството.

Слѣдъ като се гласува умѣстната резолюция: доставката на синия камъкъ да става отъ земледѣлската банка и кооперациитѣ и се прѣдаде редактирането на съюзното списание „Лозарски Прѣгледъ“ въ изпитани и вѣщи рѣцѣ, ние съ право твърдимъ че I-я редовенъ конгресъ на лозарско-винарския Съюзъ щастливо разрѣши прѣдложената му работа.

с. Махалата, 5/II 1921 г. (Плѣвенско).

Б. К. Орѣшаровъ.

Н. НЕДѢЛЧЕВЪ

Добиване на облагороденъ материалъ за посаждане лозя.

Най-разпространениятъ начинъ за възобновяване на лозята е посаждането на готови облагородени укоренени лози. Истинскитѣ лозарски страни и за напрѣдъ ще продължаватъ правенето на новитѣ лозя по този начинъ, въпрѣки пропагандата, която се прави за директнитѣ сортове или вѣрата въ възкрѣсването на старата лоза.

Веднажъ възприета горната метода, всичкото внимание на лозаря ще бѣде насочено въ добиването на облагороденъ материалъ, който по нататъкъ ще послужи за основа, върху която ще гради бѣдащето на новото лозе. Получава-

нето на облагороденитѣ укоренени лози е единъ отъ най-важнитѣ моменти въ новото лозарство.

Въ настоящата статия ще се постараемъ да изложимъ най-сжществениѣ работи, които лозарѣтъ или пепиниеристѣтъ трѣбва да съблюдаютъ, за да изкаратъ работата на добъръ край.

Прѣди всичко този, който ще се захваща съ пепиниерство, макаръ въ малкъ размѣръ, ще трѣбва да си набави нужнитѣ материали и да извърши извѣстни подготовителни работи съ врѣме:

1. Гладки пржчки (подложки).
2. Калеми.
3. Сандъци за стратифициране.
4. Мъхъ или мъхъ и др. материали.
5. Помѣщение за облагородяване.
6. Мѣсто за укоренилище.

Подложките, които ще служатъ за облагородяване, трѣбва грижливо да бждатъ избрани. Отъ тѣхното качество въ най-голѣма степенъ зависи успѣха на облагородяването.

Тѣ трѣбва да бждатъ напълно озрѣли (което се познава или по външнитѣ бѣлѣзи, или съ йодова тинктура 1%), здрави, да нѣматъ слѣди отъ градушка и напълно свѣжи. Недозрѣлитѣ пржчки, които сж прѣкарвали зимнитѣ студове, се познаватъ при дѣлането — подъ кората имъ се забѣлѣзватъ тъмни петна.

Калемитѣ сжщо трѣбва да отговарятъ на редъ условия. Тѣ могатъ да бждатъ пролѣтни или есенни, въ зависимостъ отъ врѣмето, когато сж рѣзани. И двата вида калеми сж добри, когато сж подбрани грижливо. Есеннитѣ калеми трѣбва да се съхраняватъ на подходящо мѣсто въ пѣськъ.

При изваждането имъ на пролѣтъ се прѣглеждатъ дали не сж се поврѣдили при съхранението — особно внимание се обръща на очитѣ да бждатъ съвършенно здрави и зелени при разрѣзването.

Калемитѣ се събиратъ отъ плодоносни лози, запазени отъ болести и чисти отъ градушка. Тѣ се направятъ на снопчета, като въ всѣко снопче се поставя и етикетъ.

Сандъци за стратифициране могатъ да се поржчатъ специално, но могатъ и да се приспособятъ какви да е, стига да сж здрави и да не сж много голѣми.

Дълбочината на сандъка трѳбва да бжде около 45 см. Малкитѳ сандъци, събиращи 500—600 прѳчки, сж за прѳдпочитане, тѳй като прѳнасянето имѳ е по-лесно. Въ всѳки случай трѳбва да се избѳгватъ много голѳмитѳ сандъци, събиращи по-вече отъ 2,000 лози. Сандъцитѳ се правятъ само съ едно дѳно. Едната отъ страничнитѳ дѳски се прави подвижна.

Мѳхътъ е най-употрѳбямата материя при стратифицирането. Прѳчкитѳ могатъ да се нареждатъ или само въ мѳхъ, или въ мѳхъ и стѳрготини (пѳсъкъ и пр.) Мѳхътъ се събира въ усойнитѳ мѳста, разкълчища се, очиства се въ вода и се употрѳбява суровъ или прѳваренъ. Стѳрготинитѳ, които се употрѳбяватъ често при стратифицирането, сж борови и чамови. Когато нѳма стѳрготини, може да се употрѳби чистъ ситенъ пѳсъкъ.

Помѳщение за облагородяване може да послужи всѳка свѳтла и достатѳчно широка стая.

Въ нея се поставятъ маси за присаждачитѳ, столове и пр. За стратификална се избира сжщо широка провѳтрива стая, кждѳто температурата да може да се поддържа равномерно. Сандъцитѳ се поставятъ на скеля, на единъ или нѳколко етажи. На прозорцитѳ, които гледатъ къмъ слѳнцето, трѳбва да се поставятъ завѳси.

Мѳстото за укореняване на лозитѳ трѳбва да отговоря на много условия. Да се избере широко, отворено мѳсто, безъ сѳнки, равно или съ съвсѳмъ слабъ наклонъ. Мѳстото трѳбва да може да се напоява прѳзъ цѳлото лѳто, било направо отъ вада, или отъ кладенецъ съ силна помпа. Най-добрата за укоренилище почва е пѳсъкливо-глинестата, макаръ и съ примѳсъ отъ чакълъ. Богатитѳ напоени пѳсъкливи почви сж много добри за укоренилище. Мѳстото за укоренилище трѳбва да се изоре или риголва на 40 см. дълбочина.

Тѳзи сж подготвителнитѳ работи, които пепиниеристътъ трѳбва да има прѳдъ видъ. Остава сега да видимъ какъ се извършва самото присаждане и по сетнѳшнитѳ грижи около младитѳ лозички.

Присаждането на маса започва обикновено въ началото на мартъ мѳсецъ и може да продължи до края на сжщия. По-рано да се започва е безполезно, даже рискувано

зашото, при посаждането въ студената и неоцѳдена още земя, може да послѳдва загиване.

Подложките се изваждатъ постепенно отъ съхранилището, потапятъ се 24 часа въ вода, измиватъ се добрѳ отъ пѳсѳка и полѳпналата калъ и специални работници, обикновено момичета, ги подготвятъ за присаждане. Всѳка подложка се опрѳснява отдолу, като се отрѳзва малко по-долу отъ най-долния възелъ — нѳколко милиметри. Всичките пѳпки на подложката се отрѳзватъ съ ножици или ножче — подложката се *ослѳпява*. Слѳдъ като изпрѳхнатъ, подложките се раздаватъ на присаждачитѳ. Прѳчките отъ нашенскитѳ лози сѳщо се измиватъ, ако сѳ есенни, прѳмахватъ се най-долната и най-горната частъ, кѳдѳто пѳпките обикновено не сѳ добрѳ развити или поврѳдени, и се нарѳзватъ на парчета. Работникътъ при рѳзането на калемитѳ раздѳля прѳчката така, че надъ всѳка пѳпка да има около 1 см. дължина отъ прѳчката, а подъ пѳпката дължината е неопрѳдѳлена — зависи отъ дължината на междувъзлиято. Смачканитѳ или съмнителни пѳпки се изхвърлятъ. Калемитѳ, нарѳзани за облагородяване, се потапятъ въ вода, откѳдѳто се вадятъ и се даватъ на присаждачитѳ. Въ водата не трѳбва да стоятъ дълго врѳме.

За присаждачи се избиратъ опитни работници, които да могатъ да присаждатъ поне 400—500 лози дневно; има и такива, които работятъ до 1000 и повече на день. Тѳхната работа трѳбва постоянно да се контролира и несполучливо присаденитѳ лози да имъ се връщатъ, за да ги правятъ на ново. Една добрѳ облагородена подложка трѳбва да бѳде дълга 32—33 см. съ калема, отрѳзитѳ, по възможностъ, малки и отъ страна на пѳпката. Колкото отрѳза на калема е поблизо до възела, толкова калуса е по-добъръ и спояването по-сигурно. При срѳщането тѳканитѳ на калема трѳбва да отговарятъ на тѳзи на подложката. Ако калемътъ е по-дебелъ или обратното, рискувано е спояването.

Добрѳ присаденитѳ прѳчки се нареждатъ въ сандѳци. Нарездането въ сандѳка трѳбва да стане много грижливо. Той се изправя слабо наклонено като подвижното дѳно остане най-горѳ. Той се изправя слабо наклонено като подвижното дѳно остане отгорѳ. То се изважда при пълненето. На дѳното и отъ страни се поставя пластъ отъ мѳхъ

съвсѣмъ мокъръ, на дебелина 4—5 сантиметри. Ако нѣма стърготини, тѣ могатъ да се замѣнятъ съ пѣсѣкъ или мѣхъ. Пръчките се нареждатъ така, че върховетѣ на калемитѣ да бждатъ навѣнъ и въ една плоскостъ. Ако нѣкои се поставятъ по-навжтрѣ, тѣ се задушватъ и жпкитѣ имъ загниватъ. Долнитѣ краища се изпълватъ съ мѣхъ или стърготини. Слѣдъ всѣки 2—3 реда пръчки се посипватъ стърготини за да не остане празно мѣсто между пръчките. Щомъ сандѣка се напълни, туря се надъ послѣдния редъ единъ дебелъ пластъ мѣхъ, поставя се подвижната дѣска и сандѣка се полага на дъното си. Върху калемитѣ се посипва около 1 см. стърготини и най-отгорѣ се туря около 4 прѣста дебелъ мѣхъ, добръ разчепканъ. Мѣхътъ може да бжде съвсѣмъ мокъръ. Въ Франция пепиниериститѣ практикуватъ и поливането на сандѣцитѣ отгорѣ; поставятъ единъ чувалъ надъ сандѣка и изливатъ нѣколко кофи вода. Стърготината се притѣква, поставятъ друга докато хубаво се изпълнятъ празнитѣ мѣста. У насъ този начинъ не се практикува.

Така приготвенитѣ сандѣци се поставятъ въ стратификалната. Огънътъ може веднага да се запали, но не имъ врѣди нищо, ако останатъ нѣколко дена безъ отопление.

Помѣщението за стратифициране трѣбва да бжде добръ изчистено, стѣнитѣ измазани, а за да се попрѣчи на мухъла да се развива по земята, кждѣто се събира вода отъ сандѣцитѣ, добръ е да се посипе малко прахъ отъ счуканъ синъ камъкъ. Всичкитѣ прозорци ще се покриятъ съ завѣси, за да не прониква слънце. Когато се събератъ достатъчно сандѣци, запалваме печката. Съвсѣмъ близо до нея не трѣбва да се оставятъ сандѣци, които рискуватъ да се запарятъ.

Стратифицирането на лозитѣ има за цѣль да осигури на подложката и калема най-благоприятни условия отъ влага и топлина за да образуватъ спойката.

Най-ниската температура, при която се образува калуса, не е строго опрѣдѣлена научно. Въ всѣки случай, при по-ниска отъ 20° температура, калусътъ се образува бавно и въ малкъ размѣръ. Той бърже се образува при 30°. Обикновено практикуватъ отоплението при 26° С.

Най-сжщественитѣ условия при стратифицирането сж да се запази постоянна топлина и постоянна влага.

Мазадъ е правилъ опити, като е стратифициралъ лозитѣ при слѣднитѣ температури :

- 1) отъ 15 до 20 градуса ;
- 2) отъ 20 до 25 градуса ;
- 3) отъ 25 до 30 градуса .

Най-добрата температура, казва той, изглежда да бжде 30 до 35 градуса. Тази температура може впрочемъ да бжде съ още нѣколко градуса по-високо безъ нѣкакво неудобство. Между 30 и 35° развитието на пжпкитѣ е толкова бързо, че тѣ нѣматъ врѣме да загниятъ. Опасниятъ периодъ на загниване пжпкитѣ е много намаленъ, тѣй като дѣятелността на камбиума (тъканята, която образува калуса) е толкова силна, че въ по-малко отъ осемъ дена спояването е фактъ свършенъ.

Когато температурата на стратификалната се движи между 18 и 25 градуса, развитието е много по-бавно, спойкитѣ по-трудно се образуватъ и влажната покривка надъ пжпкитѣ трѣбва по-дълго врѣме да се държи, нѣщо което благоприятства за нагниване на покаралитѣ пжпки.

Сандѣцитѣ се оставятъ въ стратификалната до като калуса на спойкитѣ се покаже навнѣнъ, подложката започне да изпуска корени и пжпкитѣ да изкаратъ.

Понеже изпарението слѣдствие високата температура е силно мѣхътъ, а понѣкога и сандѣцитѣ се прѣскаатъ съ вода за да се прѣдотврати изсъхването на лозитѣ. Навлажняването става обикновено съ прѣскачка. Прѣстояването на сандѣцитѣ въ топлата стая зависи отъ топлината, която сме дали. Обикновено 2 недѣли, при по-висока температура, сж достатѣчни. Слѣдъ образуването на спойката, топлината постепенно се намалява за да привикнатъ лозитѣ на обикновената температура.

Неуспѣхътъ въ стратифицирането най-често се дължи на загниването на пжпкитѣ. Това загниване се дължи на развитието на една нисша гжба — *Botrytis Cinerea*, сжщата, която причинява загниване на гроздето наесенъ. Тя се явява когато влагата на мѣха, който покрива калемитѣ, е голѣма.

Очевидно е, че, ако мѣхътъ надъ калемитѣ е по-сухъ, нѣма да има загниване. Тогава може да се изпадне въ друга крайностъ — изсушване на калемитѣ. Златната срѣда между двѣтѣ крайности може да се постигне само съ осторожностъ и практика.

Въ случай, че забѣлѣжимъ загниване на пшпкитѣ въ нѣкой сандѣкъ, махваме мѣха отгорѣ, издухваме стѣрготинитѣ и оставаме сандѣка нѣколко часа да се провѣтри, слѣдъ което порѣсваме калемитѣ съ сѣренъ прахъ, поставяме единъ тънѣкъ пластъ суха стѣрготина и отгорѣ влаженъ мѣхъ.

(Слѣдва.)

И. И. ХРАНКОВЪ.

Торене на лозята.

За фабричнитѣ — химически торове. — Понеже, отъ не дълго врѣме, се говори и пиши у насъ за така нареченитѣ фабрични (химически) торове, считаме за добрѣ да кажемъ за тѣхъ нѣколко думи специално въ лозарско отношение. Прѣди всичко трѣбва да припомнимъ факта, че въпроснитѣ торове сж силно концентрирани, т. е. въ сравнително много малѣкъ обемъ или тегло тѣзи торове съдържатъ сжщитѣ хранителни материи, които може да има единъ оборски торъ. А това обстоятелство, вѣнъ отъ другитѣ, съставлява едно прѣимущество за тѣхното употрѣбление. Отъ друга страна трѣбва да изтъкнемъ и другъ фактъ — че у насъ, въ нѣкои поне мѣста, оборския торъ е доста скѣпъ; така напр. въ варненско единъ кубически метъръ оборски торъ се продава вече до 4 лв. и 50 ст. *) и то торъ лошо приготвенъ и лошо спазенъ.

Поради изказанитѣ съображения и много други, трѣбва да приемемъ, за положително, че рано или късно, и, вѣроятно не ще е твърдѣ късно, у насъ въпроснитѣ торове ще спечелятъ, ако не общо, поне значително употрѣбление. Съ това не прѣдполагаме и не искаме да кажемъ, че оборския торъ ще бжде изоставенъ. Напротивъ, той ще продължава да се употрѣбява, било съвмѣстно, било промеждутъчно, т. е. отъ врѣме на врѣме, съ фабричнитѣ, а даже за извѣстни почви — бѣдни на хумозъ, той ще има извѣстно прѣимущество. Въ всѣки случай, като изхождаме отъ прѣдположението и желанието щото фабричнитѣ торове да намѣрятъ и у насъ пообширно употрѣбление, считаме за добрѣ да обърнемъ вниманието на заинтересованитѣ върху слѣдното важно условие:

*) Тази цѣна се отнася за 1914 год., а прѣзъ 1918—19 напр. години бѣ достигнала до 25—30 лв. за единъ кубически метъръ.

всички онѣзи, които биха пожелали да си взематъ отъ въпроснитѣ торове, трѣбва да внимаватъ добръ да не бждатъ измамени, защото и съ тѣхъ — тороветѣ, се вършатъ голѣми фалшификации и шарлатании. А за да не се случи измама, съ когото и да било, най-добръ е доставкитѣ да се правятъ чрѣзъ мѣстнитѣ лозарски дружества, гдѣто има такива, или чрѣзъ Съюза на българскитѣ лозари-винари. Не по-малко необходимо е купувача на такива торове да изисква гаранция отъ продавача за силата на тора, т. е. ‰ на съдържащия се азотъ, фосфорна киселина и калий, *) както и въ каква форма се намиратъ послѣднитѣ.

Слѣдъ горѣизложеното нужно е да посочимъ срѣднитѣ количества торове, защото и тукъ, както при оборския торъ, невъзможно е да се посочатъ абсолютни и неизмѣнни числа. По-долу посочваме тѣзи срѣдни количества съобразно съ главнитѣ типове почви; **) количествата сж за декаръ и за година.

1. За лека и неваровита почва:

Фабрични сѣристи (кюспета ***) съ 6‰ азотъ	70—80	кгр
Томасово брашно	30—40	„
Калиенъ сулфатъ	10—15	„
Гипсъ (калциенъ сулфатъ)	20—30	„

2. За лека варовита или срѣдно тежка почва:

Фабрични сѣристи кюспета съ 6‰ азотъ.	70—80	кгр.
Сюперфосфатъ съ 15°	40—80	„
Калиенъ сулфатъ	10—15	„
Гипсъ	20—30	„

3. За глинесто — варовита почва:

Фабрични сѣристи кюспета съ 6‰ азотъ.	35—40	кгр.
Амоняченъ сулфатъ	10—15	„
Сюперфосфатъ съ 15°	30—40	„
Калиенъ сулфатъ	8—10	„
Гипсъ	20—30	„

*) Азота, фосфорната киселина и калия сж тритѣ главни хранителни матери нужни за лозата.

**) По-Progress agricole et viticole.

***) Фабричнитѣ отладъци отъ зърна или плодове, приготвени специално за цѣлта.

4. За глинеста неваровита почва:

Вариенъ нитратъ	30—40 кгр.
Томасово брашно	60—80 „
Калиенъ сулфатъ	8—10 „
Гипсъ	40—50 „

5. За глинесто-пѣськлива почва съ поне 2% варь:

Калиенъ нитратъ	20—25 кгр.
Вариенъ или натриенъ нитратъ . . .	10—20 „
Сюперфосфатъ съ 15 ^o	30—40 „
Гипсъ	30—40 „

6. За пѣськливо-глинеста неваровита:

Вариенъ нитратъ	30—40 кгр.
Сюперфосфатъ съ 15 ^o	30—40 „
Калиенъ сулфатъ	8—10 „
Гипсъ *)	30—40 „

Освѣнъ горѣозначенитѣ количества и видове торове, които посочихме само за примѣръ, понеже тѣ може да се видоизмѣняватъ съобразно продуктитѣ, които се употрѣбаватъ, на послѣдъкъ индустрията и търговията прѣдлагатъ сложни торове подъ разни названия, които съдържатъ и азотъ, и фосфорна киселина, и калий; при купуването имъ трѣбва да се изисква сжщата горѣспомената гаранция.

Слѣдъ горѣизложеното остава да посочимъ врѣмето (сезона) и начина за торене съ фабричнитѣ торове. Като се знае, че влакнеститѣ коренчета на лозата — онѣзи, които поематъ хранителнитѣ вещества отъ земята и ги прѣдаватъ за по-нататъшно употрѣбяване, се намиратъ на значителна дълбочина, особено при по-старитѣ лози, за прѣдпочитане е да се разхвърлятъ тороветѣ по-рано, т. е. прѣзъ зимата или най-късно рано прѣзъ пролѣтта, за да има врѣме дъждовната и снѣжна вода да ги смъкне своевременно до въпроснитѣ коренчета. Това толкозъ повече за мѣста, гдѣто пролѣтнитѣ дъждове сж оскъдни, а отъ друга страна като се знае факта, че органическитѣ материи, на които нитри-

*) Гипса винаги указва добро дѣйствие върху лозата.

фикцията е твърдѣ слаба прѣз зимата, разтворимитѣ и мжно-разтворими фасфати, калиенитѣ соли и даже, амонячнитѣ соли сж доста енергично задържани отъ повечето обработваеми земи, за да не се има страхъ отъ бързото имъ отвлечане отъ водата — дъждовна или снѣжна. Само разнитѣ нитрати се отнискатъ по-лесно и по-бързо отъ водата, слѣдователно по-скоро отиватъ—стичатъ се къмъ долнитѣ слоеве на земята. Но, за да стане подобно нѣщо, нужни сж силни и продължителни зимни и пролѣтни дъждове, когато лозата е още въ бездѣйствието. Съ други думи въ мѣстности, гдѣто зимѣ и пролѣтъ не падатъ изобилни дъждове, може, безъ рискъ за загуба, нитратитѣ да се разхвърлятъ зимѣ едноврѣменно съ другитѣ химически торове.*)

Въ мѣста, обаче, гдѣто се знае, че рано на пролѣтъ дъждоветѣ сж изобилни, както и въ мѣста, гдѣто е възможно напояване, напр. въ нѣкои мѣста въ Юж. България, разхвърлянето на нитратитѣ може да се върши по-късно, даже до I-та половина на м. мартъ.

Химическитѣ торове може да се турятъ, както оборския торъ, въ трапчинки около чуканитѣ; това поне за помладитѣ — до 3—4 години.

Мнозина, обаче, практикуватъ разхвърлянето повърхностно. За тази цѣль индустрията отдавна е изобрѣтила и направила машини — разпрѣсквачки, съ които работата е по-бърза и по-лесна, а отъ друга страна разпрѣскването съ ржцѣ има, между другитѣ, и туй неудобство — нѣкои отъ тороветѣ, като напр. сѹперофосфатитѣ, горятъ ржцѣтѣ. Тѣй че, особено за по-голѣмо пространство, за прѣдпочитане е машината прѣд ржката.

Слѣдъ разхвърлянето на химическитѣ торове едни отъ тѣхъ трѣбва непрѣменно да се зариватъ веднага, а други може да стоятъ извѣстно врѣме незаринати, безъ да има загуба или врѣда. Така напр. концентриранитѣ органически торове, като: разнитѣ кюспета, суха кръвь, гуано и др. трѣбва веднага да се зариватъ, защото скоро почватъ да ферментиратъ, при който процесъ, незаринати, би се изгубилъ много, а

*) Въ Южна Франция сж отбѣлзани даже случаи, гдѣто въ нѣкои твърдѣ сухи земи дѣйствието на натриения нитратъ—чилската силитра, се е проявило едвамъ 3 години слѣдъ употребяването му, защото прѣзъ сѣщия периодъ и дъждоветѣ били рѣдкость.

даже и всичкия имъ азотъ. Суперфосфатитѣ, томасовото брашно, калинитѣ соли, а сжщо и нитратитѣ, когато тѣзи се употрѣбаватъ отдѣлно — не размѣсени съ други торове, нищо не губятъ, ако стоятъ открити даже цѣли седмици.

Амонячния сулфатъ, обаче, който въ една варовита и влажна земя бързо се разлага и изгубва азота си въ форма на амонякъ, трѣбва веднага да се зарива. Сжщо нитратитѣ, ако се употрѣбаватъ смѣсени съ суперфосфатитѣ, трѣбва да се зариватъ веднага.

Р. БѢЛЧЕВЪ,
у-ль, с. Гор. Студена.

Поучителна историйка.

Една отъ отличителнитѣ черти на българина е неговото недовѣрие. Назърнете го въ просвѣтно, търговско, стопанско-икономическо отношение, та дори и въ политиката, той сѣ ще се отнесе първо съ недовѣрие, че едва когато види съ очитѣ си ползата отъ извѣстно наченание, тогава се рѣшава. И тази недовѣрчивость въ нашия селянинъ е причина, до голѣма степенъ, за неговата слаба просвѣтностъ, както и економическа закъснѣлость.

Нека ми бжде позволено да илюстрирамъ горната си мисль по отношение *новото лозарство* въ нашия Свищовски край.

Прѣзъ 1899 г. открихме съ колегѣтъ филоксерата. Като четѣхме сп. „Орало“ и другата земледѣлска литература, до колкото я имаше, бѣхме убедени, че щомъ еднажъ тази чума зарази една мѣстностъ, тя унищожавя всички лозя и само облагороденитѣ върху американски подложки лозя могатъ да замѣстятъ старитѣ. Прочели бѣхме нѣкъдѣ, че французкото правителство обещало 300,000 лв. награда на този ученъ, който намѣри ефикасно лѣкарство противъ филоксерата. Нашитѣ и тия въ съсѣднитѣ села лозя гаснѣха едно слѣдъ друго. Ние замислѣхме начинъ за възобновяването имъ, а старитѣ си думаха: „ще мине този гадъ ■ пакъ ще засадимъ сжщитѣ пржчки“. Моята вѣра въ новото лозарство бѣ затвърдѣна още по-силно въ курса по уреждане училищ. градини въ чифлика край гр. Русе прѣзъ 1900 г.

Цѣли двѣ години азъ дирихъ съдружникъ да уредимъ пепиниера. Намѣрихъ такива отъ голѣмото лозарско село Караисенъ и единъ учителъ отъ с. Батакъ. Обиколихъ и Бѣла-Черква, лозарски центъръ, кждѣто се запознахъ съ Ц. Бакаловъ и разсадника му.

Купихме 40 декари нива въ землището на с. Караисенъ и прѣзъ 1903—904 година имаме вече „надени пржчки“. Мнозинството селяни се чудѣха съ ума ни защо си харчимъ паритѣ, а нѣколко по интеллигентни си купиха есенъта по единъ грошъ отборъ пржчка и направиха кой колкото можеше нови лозя. Слѣдната година пакъ купуваме французки подложки 80 златни лева 1000 метра и облагородяваме, но и селянитѣ не спятъ. Надумаха се хората отъ Караисенъ и нашитѣ отъ Гор. Студена да съсипятъ Франция! Отъ старитѣ лозя още се намиратъ останки. Рѣшиха селянитѣ да избѣгатъ отъ чумата въ други мѣстности, по нови припечи. И въ нѣколко години отгорѣ цѣли пространства бидоха засадени пакъ съ нашенска пржчка. Говоримъ ние, че филоксера пакъ ще ги намѣри, че самитѣ стопани ще я прѣнесатъ съ мотикитѣ си, че болестъта е неизлѣчима. Кой ще ти повѣрва. Всички си мислѣха, че ние гледаме да харчимъ пржчката си. И, дѣйствително, една година облагороденитѣ ни лози изгниха въ трапа си. Въ тази криза ние подѣлихме разсадника си и напустахме пепиниерството.

Прѣзъ 1908 г. азъ отгледахъ 7-8000 лози на зелено облагородени върху Монтикола (Rup. du lot), които дадоха най-добри и здрави лозя на тия що ги посадиха.

Радость велика! Новитѣ лозя почнаха да „хвърлятъ“ тукъ-тамъ чепки. Азъ съмъ учителъ въ Караисенъ. Отивамъ си за село и срѣщамъ по пжтя си работачитѣ. Нѣкои и на ирония ще ме запитатъ: „Какъ е разсадникътъ, даскале?“ „Е, ще приказваме, бай Йордане, рано е още“, отговарямъ азъ и си замина побѣденъ. Отъ 1908 до есенъта на 1912 година азъ учителствувахъ въ Караисенъ. Прѣзъ послѣдната ми година бай Йорданъ ме срѣща наесенъ и казва: „И тукъ ги намѣри, даскале!“ До като се нарадватъ на своя трудъ бѣгачитѣ отъ чумата въ двѣтѣ села, сега останаха само младитѣ дръвчета тукъ-тамъ, поставени за сѣнка. Тѣй печално завършиха борбата срѣщу филоксерата нашенци отъ двѣтѣ села.

Като се убедиха напълно, че само на американски подложки ще вирѣятъ лозята, всички почнаха тѣхъ да саятъ. И днесъ въ двѣтѣ села — Караисенъ и Гор. Студена, извѣстни съ старитѣ си лозя, всѣки гледа да си направи споредъ срѣдствата *ново лозе*. Въ първото има вече човѣкъ-единъ отъ нашитѣ първи съдружници, съ близо 100 декари лозя. А вината на двѣтѣ села могатъ напълно да се мѣрять и съ найхубавитѣ Сухиндолски или Бѣлочерковски вина.

Нека тия, които още не сж се убѣдили въ неизлѣчимостта на филоксерата, почерпятъ наука отъ опита на нашенци. Ако нѣкое лозе, изолирано нѣкждѣ отъ другитѣ, поживѣе нѣкоя година, това е само случайностъ. Филоксерата мина морета и океани, че нѣколко бърда ли ще ѝ се опратъ?

Прочее, новоназначающи лозари, не губете врѣме, трудъ и срѣдства за лозя отъ мѣстна прѣчка.

И. И. ХРАНКОВЪ.

Използуване на гроздовитѣ джибри.

(Продължение отъ кн. I.)

Споредъ г. Pourquier съобразно животнитѣ трѣбва да се даватъ и джибритѣ. Така едритѣ животни: волтѣ, коньтѣ и мулето понасятъ, безъ неудобство, прѣснитѣ джибри (не дистирирани, нито промити); малкото спиртѣ, който съдържа, имъ прѣдава леки възбудителни свойства много благоприятни за повече или по-малко тежкитѣ усилия, които извършватъ тѣзи животни. Не е сжщото, обаче, когато се касае за овцетѣ, защото често у тѣзи животни прѣснитѣ джибри прѣдизвикватъ възпаление въ храносмилателнитѣ органи; а таково положение е неблагоприятно и за угояването — спѣва го и го закѣснява. Поради изказанитѣ съображения, на тѣзи животни трѣбва да се даватъ само прѣферментирани (прѣгорѣли) или промити джибри.

Хранителната стойностъ на джибритѣ е доста висока, която се вижда отъ долнитѣ цифри, сравнени съ онѣзи за добро сѣно отъ естествена ливада:

	Сѣно на %	дж. съ чепки на %	дж. безъ чепки на %
Вода (или вино, кагато сж прѣсни джибри)	14·30	70·00	70·00
Протейнови материи (азотни)	8·50	3·35	2·92
Масленни „	3·00	2·36	3·28
Екстрактивни не азотни материи	38·30	17·45	16·30
Целулоза	29·30	4·06	4·65
Пепель	6·02	2·93	2·76

Отъ горнитѣ цифри може да се заключи какво 100 кгр. джибри съ 70% вода иматъ приблизително хранителната стойность на 40 кгр. сухо сѣно. Въ всѣки случай, обаче, споредъ опититѣ на г. J. Fabre *) това количество е малко високо, слѣдователно 100 кгр. джибри сж равносилни, кржгло, на 33 кгр. добро сѣно. Ако джибритѣ сж по-сухи (съ 58—60 % вода слѣдствие на едно по-силно пресуване) слѣдва, само по себе си, че и хранителната стойность на сжщитѣ би се увеличила въ сжщата пропорция.

Джибровитѣ дажди, които може да се даватъ на домашнитѣ животни, безъ опасность, сж слѣднитѣ:

1) на конетѣ и мулетата 10 до 12 кгр. дневно размѣсени съ малко трици и всичко овлажнено съ малко вода. Както е казано и по-горѣ за прѣдпочитане е на тѣзи животни да се даватъ прѣсни джибри, защото промититѣ джибри сж повече или по-малко слабителни за тежко работящитѣ животни;

2) на воловетѣ може да се даде 20 до 25 кгр. дневно размѣсени съ трици и овлажнени съ вода;

3) на овцетѣ (за прѣдпочитане ферментирани джибри) 5 до 6 кгр. дневно; въ случай че биха дадени прѣсни джибри, дажбата се намалява на $\frac{1}{2}$ и

4) на свинетѣ се дава 5 до 10 кгр. дневно овлажнени и размѣсени съ трици.

Разбира се къмъ горнитѣ джиброви дажди трѣбва да се прибавятъ по-силни хранителни материи, като: обикновено сѣно, люцерново, зърнени, кюспета и др. съобразно животнитѣ и тѣхното прѣдназначение. Така долнитѣ формули отъ г. Cornevin може да служатъ за ржководство:

*) Progrès agricole et viticole, 19 септември 1909 г.

Едъръ конь	{	джибри	8 до 10 кгр.			
		суха люцерна	4 „ 5 „			
		слама	4 „ 5 „			
		трици	1 „ 2 „			
		овесъ	2 „ 3 „			
Волъ	{	дажба за	{	джибри съ чепки	8 кгр.	
		поддържане		слама	2 „	
		люцерна		12 „		
	{	дажба за	{	джибри съ чепки	6 „	
		уговяване		памучно къспе	1.2 „	
		суха люцерна		8 „		
		царевича (ярма)	1 „			
Овенъ	{	А	{	джибри съ чепки	1 „	
				люцерна	1 „	
					житна слама	до насищане
	{	Б.	{	джибри съ чепки	1.5 „	
				къспе	0.5 „	
			дребна слама	2.5 „		

Слѣдъ казаното до тукъ за джибритѣ като хранителна материя, нека кажемъ нѣколко думи и за използването имъ за торъ. При приготвянето на джибровия торъ трѣбва непременно да се унищожи киселината на джибритѣ слѣдъ което само съдържащитѣ се въ тѣхъ хранителни материи ставатъ лесно приемливи отъ растенията.

Споредъ г. Roos най-доброто приготвяне на торъ отъ джибритѣ става по слѣдния начинъ: напластяватъ се джибритѣ, като, между всѣки 2 пласта отъ 20—25 см., се поръсва съ дребна негасена варъ и то въ размѣръ 2—3% отъ количеството на джибритѣ, което се опрѣдѣля приблизително; слѣдъ туй върху всѣки такъвъ пластъ се поръсва съ 15 литри изкуственна мочевина, на всѣки 100 кгр. приблизително джибри; изкуственната мочевина се добива, като се разтворятъ 2 кгр. 500 амоняченъ сулфатъ*) въ 100 литри вода. Така напластяването продължава на височина колкото се иска, а най-отгорѣ се покрива съ 5 до 10 см. земя. Слѣдъ кратко врѣме въ така образуваната джиброва купчина се явява чувствителна топлина вслѣдствие на буйната ферментация, която се оставя спокойно да продължава 3—4 седмици. Слѣдъ този

*) Амонячния сулфатъ е изкуственъ (фабриченъ) торъ и въ малко количество може да се намѣри въ дрогеритѣ и аптекиѣ. Разбира се, че отъ тѣзи би струвалъ много скъпо.

интервалъ отъ врѣме, джибровата купчина се разсича перпендикулярно и на ново се струпва малко отстрана; тази работа има за цѣль да се размѣсятъ разнитѣ пластове и прибавянитѣ материи — варѣта и изкуственната мочевина; впоследствие на туй прѣмѣстване ферментацията спира, но послѣ пакъ подхваща макаръ и по-слабо. Слѣдъ други 3—4 седмици джибровия торъ е готовъ и може да се употребѣи, ако врѣмето, разбира се, благоприятствува. Че джибровия торъ е готовъ се познава най-лесно по окончателното спадане на топлината и по много трошливото му състояние.

Тѣй приготвения джибровъ торъ*) е много по-силенъ на хранителни материи отколкото и най-добрия оборски приготвенъ „по нашему“ — първобитно.

Ако пѣкъ при напластяването на джибритѣ се поставятъ, освѣнъ горѣказанитѣ материи, и азотни, фосфорни и калиеви вещества, които се намиратъ въ търговията, но съ условие да не сж кисели, ще се получи първокачественъ и *пълненъ* торъ особено подходящъ за лозата. Такъвъ торъ е достатъчно 1½ — 2 кгр. на лоза за 2—3 години.

И. И. ХРАНКОВЪ.

Зимно лѣнуване на Оидиума.

Понеже прѣзъ послѣднитѣ години и въ България Оидиума се показва като една отъ най-страшнитѣ и упостошителни болести на лозата и специално на гроздето; понеже има центрове, гдѣто тази болестъ се явява въ необикновенно силна — въ пожарна форма, като напр. въ варненско и изобщо покрай цѣлото крайбрѣжие на Черно Море; понеже ние, които много години се борихме съ нея въ варненско и останахме съ убеждението че тя, за сега, е най-опустошителната и най-мжчно лѣчимата отъ болеститѣ по гроздето, намѣрихме за добръ и полезно да кажемъ нѣколко думи за нея въ свръзка съ борбата противъ сжщата прѣзъ зимата.

*) Разбира се приготвянето трѣбва да бжде въ изкопанъ и трамбованъ трапъ та слѣдъ дъждъ напр. да не се отгича и изгубва водата, която би минала прѣзъ джибритѣ.

Както въ чужбина отъ прѣди много години сж се лѣгали, опитвали сж и сж прѣпорѣчвали разни сръдства и способности за борба съ този лозовъ бичъ, тѣй и у насъ мнозина се мамятъ и самооблащаватъ съ извѣстни сръдства и способности безъ до сега нѣкой да е можалъ да постигне и най-малкия резултатъ. Така напр. мнозина въ варненско сж ме питали дали не може да се лѣкува Оидиума прѣзъ зимата, като се изгарятъ напр. прѣжкитѣ отъ лозята страдали отъ тази болестъ, да се прѣска по земята съ сѣра, която, казватъ тѣ, или чували да се приказва, омъртвѣвала споритѣ (сѣменцата) на болестъта и пр.

Както споменахме по-горѣ въ Франция още при появяването на тази страшна болестъ сж употрѣбили, като зимно лѣкуване, не само сѣрата, но още купъ други продукти, като: разтвори отъ зеленъ и синъ камѣкъ, отъ сѣрна киселина, алкалическа вода (разтворъ отъ варъ, калий и сода), катраненъ разтворъ, сапунена вода и още много други препарати, съ които сж мазали и прѣскали слѣдъ рѣзидбата напр. но и до днесъ никакъвъ добъръ резултатъ. По този поводъ г. P. Marsais въ „Revue de viticulture“, между другото, пише: „горѣспоменатитѣ лѣкувания противъ Оидиума нѣматъ стойность, по нашето мнѣние, по двѣ причини: 1) ако формитѣ, подъ които прѣзимува паразита, се намиратъ по подземната частъ на лозата въ врѣме на лѣкуването, то тѣ сж още по-малко чувствителни на дѣйствието на химическитѣ препарати отколкото лѣтнитѣ му форми; 2) почти е сигурно, че по-голѣмата частъ на зимнитѣ спори (перитесъ), подъ формата на които прѣзимува паразита, *се намира въ земята*, слѣдователно дѣйствието на лѣкарството не ги досѣга макаръ че тѣ биха издържали противъ него даже ако биха били въ прякъ контактъ.“

Сжщия авторъ казва че сѣрата, която отдавна се смѣта като изключително ефикасно сръдство противъ Оидиума — прилагано лѣтно врѣме, не може да дѣйствува *прѣдохранително*: нѣщо повече, 25—30 дни слѣдъ едно прѣскане съ сѣра, разбира се добрѣ извършено и при най-благоприятни условия, заразата на ново се явява, ако въздушната температура и влага сж отдавна подходящи за болестъта.

Прѣскането съ сѣра, която унищожавя „мицелиитѣ“ (единъ видъ коренчета) и „конидиитѣ“ (сѣменцата), *съ които е въ кон-*

тактъ, и малко отдалеченитѣ, които биватъ атакувани отъ сѣрнитѣ пари отдѣлящи се при топлина 25—30°C, не освобождава лозаря отъ други чести прѣсканета. При казанитѣ условия какъ едно зимно лѣкуване би могло да дѣйствува прѣдохранително съ такъвъ голѣмъ промеждутъкъ — до настѣпването на лѣтото, когато се появяватъ размножителнитѣ органи на паразита, даже ако употребеното лѣкарство има голѣма прилѣпчивостъ и би останало по лозата до лѣтото? Въ този послѣдния моментъ да приемемъ, че приложеното прѣзъ зимата лѣкарство може да унищожи гѣбичката на Оидиума, което не е за вѣрване, *) би ли запазило напълно антикриптогамическото си дѣйствиe? Сжщия авторъ на тѣй поставенитѣ въпроси отговаря отрицателно и ние, както него, не можемъ да разчитаме, *по никой начинъ*, на зимно лѣкуване противъ Оидиума.

Ето защо, слѣдъ горѣизложеното, остава като най-ефикасна и най-результатна лѣтната борба съ Оидиума извършвана съ срѣдствата и по начинитѣ посочени въ статията ни по сжщия въпросъ въ кн. 1 на „Лозарски Прѣгледъ“, год. IV—1919.

Конгресни, съюзни и дружественни.

ОТЧЕТЪ

на Управителния Съвѣтъ на Българскитѣ лозари-винари.

Господа,

Въ изпълнение прѣдписанията на закона за кооперативнитѣ сдружавания и чл. 26 отъ устава на Съюза, Вие сте свикани на първи редовенъ лозарски конгресъ да чуete и прѣцѣнитѣ дѣйността на Управителния съвѣтъ за изтеклата 1920 г.

Вамъ е извѣстно, че Съюза на българскитѣ лозари-винари се образува съ учрѣдителния му конгресъ, станалъ въ

*) Защото г. L. Ravaz пѣкъ е доказалъ, между другото, какво по-голѣмата частъ отъ зародишитѣ на Оидиума не прѣзимуватъ по лозовитѣ прѣчки, но въ *самитѣ пѣпки*. Би трѣбвало, слѣдователно за да има резултатъ отъ зимното лѣкуване, да се вкарва лѣкарството въ *самитѣ пѣпки*, което, както бѣлѣжи и г. Ravaz, е *невъзможно*.

София въ края на априль 1920 г., така че като врѣме за дѣятелность Управителния съвѣтъ е ималъ само нѣколко мѣсеци. Ето защо молимъ Ви, когато правите Вашата прѣцѣнка, да имате и това прѣдъ видъ.

Господа,

Слѣдъ закриването на конгреса, първата грижа на Управителния съвѣтъ бѣ да пристѣпи къмъ работа въ духа на устава и конгреснитѣ рѣшения. Като негова дѣйность, той може да Ви спрѣ вниманието върху слѣднитѣ резултати:

1) На Георгьовдень м. г. Управителния съвѣтъ издаде позива, който, вѣрваме, всѣки отъ Васъ е прочелъ. Въ него, като се изтъкваха цѣлитѣ и задачитѣ, които си е задалъ Съюза, апелираше се къмъ всички лозари въ Царството да се организиратъ въ мѣстни лозарски кооперативни дружества, които въслѣдствие да станатъ членове на Съюза. За голѣмо съжаление, обаче, Управителния съвѣтъ е принуденъ да констатира, че съзнанието въ една голѣма часть отъ българскитѣ лозари не е още достатъчно издигнато, за да се почувствува ползата отъ организация и благодарение на това несъзнание ние неможемъ да Ви се похвалимъ съ нѣкакво особено засилване на организациитѣ.

Къмъ днешна дата къмъ Съюза се числятъ 27 лозарски дружества, отъ които 20 образувани прѣди учрѣдяването на Съюза и само 7 слѣдъ неговото учрѣдяване съ 401 дѣлове, а като индивидуални членове Съюза брой 211 съ 415 дѣла.

2) При опрѣдѣление курса на монетата, по който трѣбваше да се събира акциза отъ М-вото на Финанситѣ съгласно закона за $\frac{6}{12}$ отъ кредититѣ по бюджета за 1920/1921 г., Управителния съвѣтъ се постара да обясни, гдѣто трѣбва, нуждата отъ подкрѣпа, която трѣбва да се указва на българското лозарство. Тая му постѣпка бѣ взета въ внимание и акциза на вината остана да се плаща по стария размѣръ, т. е. по 50 ст. на литѣра, тогава когато акциза на солта се увеличи отъ 15 на 105 лв. за 100 кгр.; за содовата вода и лимонада отъ 5 на 35 ст.; на захарѣта отъ 30 ст. на 2·10 лв. и пр.

Лозаритѣ и овощаритѣ се засѣгнаха съ увеличение акциза на кашата отъ ябълки, круши, джанки и джибритѣ, като акциза на първитѣ се увеличи отъ 6 ст. на 42 ст., а на джибритѣ отъ $7\frac{1}{2}$ ст. на $52\frac{1}{2}$ ст., нѣщо което Управителния съвѣтъ намѣри за правдиво при нуждата, която Държавата чувствува отъ срѣдства и за това не се противопостави.

3) Държавата въ усилията си да се здобие съ срѣдства, за да посрѣщне голѣмитѣ си разходи, бѣ принудена да се

намѣси въ голѣмитѣ печалби, които реализиратъ спиртнитѣ и пивоварнитѣ фабрики. За тая цѣль М-вото на Финанситѣ назначи специална комисиия, въ състава на която влѣзе и прѣдставителъ на Съюза на българскитѣ лозари-винари. Цѣльта на тая комисиия бѣ да намѣри производствената цѣна на пивото и спирта, да опрѣдѣли откупната цѣна по която Държавата ще го плаща на фабриканта, а сщеврѣменно да опрѣдѣли и продажната цѣна, на която ще го има търговеца и консуматора. Тая комисиия завърши своята работа и Управителния съвѣтъ не може да не отбѣлѣжи, че нашия прѣдставителъ е съумѣлъ добрѣ да защити покрай интереситѣ на Държавата и тия на българското лозарство. Макаръ че сега акциза на бирата се покачи отъ 40 ст. на повече отъ два лева за литъръ, а спитра се откупува отъ фабрикантитѣ по 14 лева, а се продава по 67.50, Съюза счита, че за интереситѣ на българското лозарство тия акцизи, а особено тоя на пивото, трѣбва да бждатъ увеличени и ще работи въ това направление. При все това постигнатото е доказателство за всѣки лозаръ, че страха отъ нелоялната конкуренция, която тормозѣше българския лозаръ е изключенъ и слѣдователно на лозаря не остава друго освѣнъ да се стрѣми да произведе и продаде чистъ и доброкачественъ продуктъ.

4) Все пакъ въ интереса на лозарството и тоя на съкровището Управителния съвѣтъ, имайки прѣдъ видъ недостатѣцитѣ на закона за акциза на вината, съ мотивирано изложение поиска отъ М-вото на Финанситѣ да бжде отмѣнена забѣлѣжката къмъ сщия законъ, като не се допуска на лозаритѣ-производители приготвлението иа петиотизирани вина за домашно употрѣбление, защото съ допускането на такива, макаръ и въ ограниченъ размѣръ, се отварятъ врати за злоупотребления отъ недобросъвѣстни кръчмари и лозари. Едноврѣменно съ това Управителния съвѣтъ искаше още: а) да се прѣдвиди строго наказание за укривателитѣ-чиновници на петиотизирани вина; б) да се маркиратъ и измѣрятъ сж-доветѣ на лозаритѣ; в) да влизатъ по право въ комисиитѣ по измѣрването на вината прѣдставители отъ мѣстнитѣ лозарски дружества; г) да се организира контрола по покупката на грозде и произведеното вино и пр.

Една частъ отъ тия съюзни искания, както знаете, бидоха изпълнени своеврѣменно отъ страна на Министерството, а другата частъ остава да се уреди по законодателенъ редъ, за което имаме увѣрението на уважаемия г. Торлаковъ-Министръ на Финанситѣ, който, нека признаемъ съ благодарностъ, даде редица доказателства, че има присърдце лозарското дѣло.

5) За да се държатъ лозаритѣ въ течение на пазарнитѣ цѣни по врѣме на гроздобера, Управителния съвѣтъ нареди да се издава ежедневенъ бюлетинъ, който се протелеграфир-

ваше на отдѣлнитѣ лозарски дружества и на по-крупни лозари и се даваше за публикуване въ мѣстния печатъ. Съ тая информация Управителния съвѣтъ счита, че е допринесълъ нѣщо за да бждатъ отчасти ориентирани лозаритѣ за вървежа на пазарнитѣ цѣни, по които ставаха покупкитѣ и продажбитѣ по врѣме на гроздобера.

6) Управителния съвѣтъ не пропусна да се справи на врѣме и съ ония, които се гласѣха да правятъ петиоти и за това съ редъ писма, една частъ отъ които сте имали случай да четете въ съюзния органъ, моли Министерството на Финанситѣ да разпореди щото лицата, които се визираха, че сж складирали захаръ, да бждатъ обискирани, захаръта да се опише, а самитѣ тѣ прѣдизвѣстятъ за лошитѣ послѣдствия отъ неспазване на закона. На тия съюзни постѣпки Министерството на Финанситѣ своеврѣменно даваше ходъ и Вие сте свидѣтели, че на много мѣста се прѣдприеха исканитѣ обиски, които, безспорно, указаха своето значение, защото на много мѣста така нареченитѣ „петиотаджии“ се изплашиха и съ това петиотитѣ се намалиха, ако не съ повече, то поне съ 50%.

Управителния съвѣтъ при тоя случай неможеше да скрие своето неодобрение отъ незаинтересованостята, която проявиха на много мѣста лозаритѣ, като не се явиха въ помощъ и услуга на акцизнитѣ власти въ единъ моментъ, когато трѣбваше да се залови складираната захаръ. Той е сжщо недоволенъ отъ дѣятелността на една голѣма частъ отъ прѣдставителитѣ на мѣстнитѣ лозарски дружества, които вземаха участие въ комисииитѣ по измѣрването на вината, защото за всѣкиго е фактъ, че въ страната се приготвиха маса петиоти, а до днесъ Съюза има само единични свѣдѣния отъ своитѣ дружества за заловенитѣ петиоти, въпрѣки че имъ се писа нѣколко пѣти да съобщаватъ за всѣки констатиранъ случай, за да се публикуватъ имената на фалшификаторитѣ въ съюзния органъ „Лозарски Прѣгледъ“.

Това обстоятелство е достатъчно да характеризира положението — колко още сме далечъ отъ съзнанието, че петиотитѣ сж гробницата на нашето лозарство.

При това положение, безъ да щѣмъ, трѣбва да се съгласимъ съ миѣнието на стария лозаръ, уважаемия г. Косто Витановъ отъ Перушица, който казва: *„че най-дребнитѣ лозари днесъ сж едни отъ най-опаснитѣ врагове на занятieto си, които лесно и неузнаваемо се домогватъ да правятъ спекула съ петиота, безъ да се узнае нѣкой, и че само съ морално въздѣйствиe, добавя той, ще могатъ да се отклонятъ отъ тоя си порокъ“.*

7) Управителния съвѣтъ не може да не Ви съобщи, че той направи редица постѣпки, подкрѣпенъ и отъ нашитѣ лозарски дружества, за запрѣщението на директнитѣ сортове,

Тия му усилия ние считаме, че не сж отишли напрасно, защото имаме надежда, че внесеня законопроектъ въ Камарата нѣма да мине, понеже голѣма часть отъ народнитѣ прѣдставители сж лозари и знаятъ огрозата, която чака отъ тѣхъ нашето лозарство. Безъ да се хвалимъ дължимъ да Ви съобщимъ, че канцеларията на Съюза е била винаги на разположение на съюзнитѣ членове, били тѣ дружества или отдѣлни лозари и всѣкога, когато сж се обръщали къмъ него за административни ходотайства и застѣпничества за отмѣняване на нѣкои незаконни наредби, тѣмъ е било услужвано, колкото е било възможно най-бързо.

Господа,

Въ областъта на доставкитѣ до сега Съюза не е можалъ да направи нищо, защото неразполагаше съ срдѣства. Нека бжде извѣстно, че къмъ днешна дата въ касата на Съюза е постѣпилъ дѣловъ капиталъ около 37,000 лева, нѣщо което се вижда и отъ самия балансъ.

Въпрѣки това, обаче, Управителния съвѣтъ, отъ желание да бжде полезенъ на лозаритѣ и да може да остане нѣщо въ Съюзната каса, бѣ готовъ да ангажира и своя личенъ кредитъ само да може наврѣме да достави необходимия на лозаря *синь камъкъ*.

За тая цѣль Съюза се обърна къмъ Българската Земледѣлческа Банка, която, по рѣшение на Министерския съвѣтъ, има изключителното право за вноса отъ странство на синь камъкъ, да се съгласи щото къмъ нейната порѣчка да бжде прибавена и тая на Съюза, обаче отъ размѣнената кореспонденция по тоя случай, която сте чели въ „Лозарски Прѣгледъ“, Вие сте можали да се убедите съ какво прѣнебрѣжение управата на тая Банка се отнесе къмъ нашия Съюзъ и Вие ще рѣшите може ли да приеме Съюза условията, които напоследъкъ му прѣдложи Българската Земледѣлческа Банка по историческия вече синь камъкъ.

Господа,

Управителния съвѣтъ счита за свой дългъ още да констатира, че съюзния органъ „Лозарски Прѣгледъ“, въпрѣки оскднитѣ срдѣства, които му давахте, благодарение голѣмитѣ грижи на редактора му г. Хранковъ, успѣваше редовно да излиза и даде на читателитѣ си оня материалъ, който Вие остава да прѣцѣнитѣ.

Както виждате отъ баланса, съставенъ на 31. XII. 1920 г., Съюза има единъ капиталъ отъ 37,300 лева. Къмъ тая сума има да се прибави слѣдъ 1 януари и друга една сума за записване дѣлове отъ наши дружества и членове, които

до сега не сж успѣли да ги внесатъ и се надѣваме да имаме, тъй както вървятъ постъпленията, прѣзъ 1921 година дѣловъ капиталъ най-много 200,000 лева, който съвсѣмъ е недостатъченъ, безъ кредитъ отъ вънъ, да се прѣдприематъ каквито и да било доставки.

Съюза до сега не е обременяванъ съ никакви разноси, за наемъ, отопление, освѣтление и др., защото безплатенъ подслонъ му указа Лозарската Банка. Сжщо е и съ редакцията на списанието „Лозарски Прѣгледъ“, която показва, като разходъ, само за освѣтление, 40 лева за изтеклитѣ 6 мѣсеци.

Въпрѣки тѣзи улеснения, които се направиха на Съюза и редакцията, списанието пакъ не можа да си покрие разходитѣ, които сж изключително за печатъ, заплата на редактора и администратора, и остана открито, както виждате въ баланса, съ сумата 8,824 лева и 25 стотинки, която се дължи за хонораръ на нѣколко души добри сътрудници на това списание и ще остане да имъ се плати отъ бюджета за 1921 година.

Както виждате, Господа, Управителния съвѣтъ и редакцията на списанието сж направили доста за закрѣпването на Съюза, обаче тѣ не сж били достатъчно подкрѣпени отъ самитѣ лозари, чиито интереси именно Съюза защитава и че, ако и за въ бждаще се гледа така на нѣщата, Вие сами може да си съставите понятието какъвъ ще бжде края.

Това е, Господа лозари, на кратко нашата дѣйность прѣзъ изтеклата година и, като признаваме че има още много да се работи, надѣваме се, че бждация управителенъ съвѣтъ, съ съдѣйствието и подкрѣпата на всички ни, ще продължи започнатото, за да се радваме на единъ мощенъ Съюзъ, отъ който лозарска България има толкова голѣма нужда.

Управителенъ съвѣтъ:

Прѣдседателъ: Л. Вжжаровъ.

Подпрѣдседатели: { Хр. Тишковъ.
П. Сираковъ.

Секретаръ: Ат. Гитевъ.

Членове: { А. Серафимовъ.
И. И. Хранковъ.
М. Михайловъ.
П. Моновъ.
Г. Шиваровъ.

РУСЕНСКИ ЛОЗАРС. СИНДИКАТЪ

„СВ. ТРИФОНЪ“

№ 12

Русе, 25 ноември 1920 год.

ОО

*До Редактора на сп. „Лозарски Прѣгледъ“**София.*

Изпращаме Ви, господине редакторе, приложения тукъ прѣписъ отъ резолюцията на русенския лозарски синдикатъ „Св. Трифонъ“ съ молба да ѝ дадете мѣсто въ едно отъ близкитѣ издания на списанието Ви.

Прѣдседателъ: (п.) Т. Вачковъ.

Секретаръ: (п.) С. Юрдановъ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на

сп. „ЛОЗАРСКИ ПРѢГЛЕДЪ“

№ 512

София, 8. XII. 1920.

*До Лозарския Синдикатъ
въ гр. Русе.*

На № 12.

Писмото Ви отъ 25. XI. съ приложения Ви протестъ противъ директнитѣ лози получихме снощи и въ отговоръ Ви съобщаваме, Господа, че ще го помѣстимъ въ книжка 8 на „Лозарски Прѣгледъ“, която е подъ печатъ.

Ползуваме се отъ случая и ние пъкъ ви молимъ за слѣдното: вѣроятно Ви е извѣстно отъ „Лозарски Прѣгледъ“ какво Съюза ни успѣ да извърши до днесъ въ интереса на лозарство-винарството ни въпрѣки много малката заинтересованостъ и слабата подкрѣпа, която до сега ни дадоха лозаритѣ; прѣдъ видъ на туй и надѣвайки се, че и Вие цѣнитѣ услугитѣ на Съюза ни молимъ Ви, ако желаете, да проагитирате между лозаритѣ, ако не за друго, то поне да се абониратъ за списанието и да си платятъ абонамента; защото вие знаете, че общитѣ работи изискватъ общи усилия и подкрѣпа.

Съ поздравъ,

Редакторъ: (п.) И. И. Хранковъ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на

сп. „ЛОЗАРСКИ ПРѢГЛЕДЪ“

№ 62

гр. София, 26. I. 1920 г.

Къмъ № 512 отъ 8. XII. 1920 г.

*До Лозарския Синдикатъ
въ гр. Русе.*

Господа,

Ние драговолно се отзовавахме на писмото Ви отъ 25. XI м. г. и публикувахме протеста Ви въ съюзното ни списание „Лозарски Прѣгледъ“, но Вие и до днесъ нищо не

сторихте по молбата ни подъ горния н-ръ. Прѣдъ видъ на туй принудени сме, за голѣмо наше съжаление, да Ви припомнимъ какво „Лозарски Прѣгледъ“ не се издържа съ въздухъ, а съ пари и и понеже Вие поискахте услугата му, която ние Ви дадохме като на лозари, а Вие до сега не пожелахте да сторите за него и най-малкото насърчение — за крайно удивление даже лозарския Ви синдикатъ не е абониранъ за него, — поради всичко туй наложително е да си платите поне разноснитѣ по публикацията на протеста Ви. Ако и туй не сторите ще смѣтаме, че Вие искате и търсите да се ползвате отъ услугитѣ и жертвитѣ на другитѣ нѣщо, което не е позволено на умни хора.*)

Съ поздравъ,

Редакторъ: (п.) И. И. Хранковъ.

БЪЛГАРСКА

ЗЕМЛЕДѢЛСКА БАНКА

Огд. Агрономно

№ 2691

гр. София, 4. II. 1921 г.

На № 23.

Тв. бързо

До Съюза на Българскитѣ
лозари-винари.

Гукъ.

Господа,

Щомъ не можете да ни дадете свѣдѣнията тѣй, както. Ви ги поискахме, поканваме Ви още днесъ да ни съобщите въ кои райони и какви количества ще пласирате отъ отпуснатия Ви 50,000 кгр. синъ камъкъ, за да направиме съответното намаление въ количеството на този, който ще бжде пратенъ до респективнитѣ клонове.

Прѣдаването на синия камъкъ ще стане при освобождаването му въ една отъ митницитѣ Варна или Бургасъ, по нашъ изборъ; по всѣка вѣроятностъ въ Бургасъ.

Цѣната, по която ще Ви се отстъпи синия камъкъ, ще Ви се съобщи допълнително. Тази цѣна, еднаква за всички съюзи, кооперации и пр., ще бжде по-ниска отъ оная по която синия камъкъ ще се продава на частнитѣ лица и ще се изчислява безъ да се прѣдвидятъ за Банката каквито и да сж печалби.

Изплащането на отпуснатото количество синъ камъкъ ще стане при прѣдаването на послѣдния въ мѣстния ни клонъ.

Датата и мѣстото на прѣдаването ще ви се съобщи тоже допълнително.

Българска Земледѣлческа Банка.

Администраторъ:
(п.) Ст. Ив. Поллуковъ.

Управителъ:
(п.) Гечевъ.

* До днесъ — 19 того, нищо не получихме отъ синдиката — нито даже отговоръ (Б. Р.)

СЪЮЗЪ

на
БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
№ 110

Гр София, 7. II. 1921 г.

OO

На № 2691 отъ 4. II 1921 г.

До Българската Земле-
дѣлска Банка

(Отдѣл. Агрономно.)

Тукъ.

Господа,

Въ отговоръ на писмото Ви подъ насрѣщния н-ръ, съобщаваме Ви, че, понеже Вие ни прѣдлагате условия, които е властенъ да приеме или отхвърли само Управителния съвѣтъ, днесъ се отнасяме до него и рѣшението му допълнително ще Ви съобщимъ.

Съ почитане :

Секретарь : п. Прѣдседателъ :
Хр. Цачевъ. Хр. Тишковъ.

БЪЛГАРСКА
ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКА БАНКА

Отд. Агрономно

№ 3233

гр. София, 9. II. 1921 г.

OO

На № 110.

До Съюза на Българскитъ
лозари-винари.

Тукъ.

Господа,

Понеже синиятъ камъкъ е пристигналъ въ Бургасъ и Варна, кждѣто Банката не разполага съ магазини за съхранението му, молиме Ви още веднага да пратите лица въ Варна и Бургасъ, кждѣто ще получатъ по 25,000 всичко 50,000 килограма синъ камъкъ.

Стойността на цѣлото количество синъ камъкъ ще трѣбва да ни внесете прѣдварително или тукъ, като смѣтате по 16 лева кгр. (костумата стойностъ слѣдъ освобождението на синия камъкъ отъ митницата, изчислена приблизително) или пъкъ лицата, които ще отидатъ въ Варна и Бургасъ, ще внесатъ стойността въ тамшнитѣ клонове, които ще изчислятъ точната костума цѣна на синия камъкъ и направенитѣ разности по разтоварването му отъ парахода и обезмитяването му.

Отговора на настоящето, молимъ, да ни дадете още днесъ, за да можеме да направиме потрѣбнитѣ разпореждания до респективнитѣ ни клонове.

Българска Земледѣлска банка

Администраторъ : Управитель :
(подписа не се чете) (п.) Гечевъ.

СЪЮЗЪ

на

БЪЛГ. ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

№ 117

Гр. София, 9. II. 1921 г.

оо

На № 3233.

До Българската Земледѣл-
ческа Банка

Отд. Агрономно

Тукъ.

Господа,

Въ отговоръ на писмото ви отъ 9 того н-ръ 3233 да внесе още днесъ въ Банката ви стойността на опрѣдѣлениѣ 50,000 кгр. синь камъкъ за Съюза ни, като ви съобщаваме, че не ни е възможно така бързо да уредимъ въпроса съ заплащането стойността, молиме ви да разпратите синия камъкъ до клоноветъ, до които да наредите да продаватъ необходимото количество синь камъкъ за членоветъ на лозарскитъ кооперации и дружества съ отстъпка, каквато ще правите на всички други кооперации и дружества.

Съ почить:

Секретарь: за Прѣседатель:
Хр. Цачевъ. Ат. Гитевъ.

*

СЪЮЗЪ

на

БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

№ 119

Гр. София, 10. II. 1921 г.

оо

До кооперативното лозарско-винарско дружество.*)

вб.....

Господа,

Най-послѣ слѣдъ близко четири мѣсечни прѣписки и протакания, които Ви сж извѣстни отъ „Лозарски Прѣгледъ“, Българската Земледѣлческа Банка съ писмото си н-ръ 3233 отъ 9 того ни прѣдложи да внесемъ още сщия день стойността на 50,000 кгр. синь камъкъ, които първоначално бѣха поискани отъ Съюза ни. При туй неочаквано искане и особено въ такъвъ невѣроятно краткъ срокъ, постоянното присѣствие на Управителния съвѣтъ не можеше друго да стори освѣнъ да възприеме и помоли Банката да го разпрати по клоноветъ си, отъ кждѣто лозарскитъ кооперации и дружества ще го купуватъ на цѣна най-малко 1 лв. по-ниска за килограмъ отъ онази, по която Банката ще го раздава на лозари не членове на кооперации или лозарски дружества и на всички други.

*) Изпратено до всички лозарски дружества.

Прѣдъ видъ на горното рѣшение на въпроса, ние молимъ всички лозарски кооперации и дружества да уредятъ своевременно съ членоветъ си за количеството синь камъкъ, което ще купуватъ, а сжщо за събиране на сумитъ, като впоследствие 50 % отъ реализираната печалба, произходяща отъ разликата въ цѣната, прѣведатъ въ Съюза за да може той постепенно да се засили и закрѣпи, съ което да му се даде възможность за въ бъдеще още по-сигурно и енергично да защитява интереситъ на лозаритъ и винаритъ.

Ползваме се отъ случая и, по поводъ на прѣдстоящия лозарски празникъ „зарѣзанъ“, поздравяваме всички лозари съ пожелание за здраве и изобилно плодородие прѣвъ тази година. По този поводъ ние мислимъ, че би било много умѣстно и молимъ лозаритъ да използватъ удобния случай за записване абонати и дѣлове, събиране сумитъ и изпращането имъ въ редакцията и Съюза. Ние се надѣваме, че никой лозаръ не ще откаже подкрѣпата си за общото дѣло.

Съ поздравъ:

И. И. Хранковъ. Ат. Гитевъ.

*

Конгресътъ на лозаритъ и винаритъ.

На 31 януари и 1 февруари т. г. се състоя въ София първия редовенъ лозарски конгресъ, въ който взеха участие делегати и отдѣлни лозари.

Конгресътъ бѣ откритъ въ 10 ч. прѣдъ обѣдъ съ привѣтственна рѣчь отъ прѣдседателя на Управителния съвѣтъ на Съюза г. Лука Вжжаровъ. Тоже конгреса бѣ привѣтствуванъ съ благопожелания за прѣуспѣването на Съюза и лозарство-винарството ни отъ г. Министра на желѣзницитъ Недѣлко Атанасовъ, който се яви отъ името на г. Министра на Землѣделието, който отсъствуваше, а сжщо отъ страна на Правителството.

Между хубавитъ и насърчителни думи, които г. Министра изказа въ защита на лозарството ни, заслужава да се отбѣлжи декларацията му относно вноса на чужди вина, по който отъ нѣколко мѣсеци тѣй много се говори и отъ който лозаритъ и винаритъ съ пълно право тѣй много се страхуватъ. Г-нъ Министра, обаче, заяви ясно и категорично какво дѣйствително е имало давление отъ страна за вноса на вина, но Правителството, съзнавайки голѣмата опасность за родното ни лозарство отъ подобенъ вносъ и базирайки се на подкрѣпата отъ Съюза ни, се е енергично противопоставѣло на вноса и ще се противопоставя; по този случай той даже добави и изрази увѣрението си какво всѣко друго правителство е длъжно и не може да дѣйства освѣнъ по този начинъ. За тѣзи му утешения

и насърчителни думи и изявления Конгресътъ му изрази голѣмата си благодарность, която и ние тукъ повтаряме.

Също конгреса бѣ привѣтствуванъ съ хубави и убодрителни думи отъ стария и заслужилъ агрономъ г. Петко Дичевъ, който се яви отъ страна на Общия Сюзъ на земеделскитѣ кооперации въ България и отъ страна на Българското земеделѣл. Д-во. На трето мѣсто конгресътъ бѣ поздравенъ отъ страна на Българската Централна Кооперативна Банка отъ директора ѝ г. Коста Бояджиевъ. На една и на другия отъ страна на всички лозари имъ изказваме още веднажъ най-голѣма благодарность.

*

По случай на конгреса до Негово Величество Царя бѣ, отправена слѣдната телеграма: „Българскитѣ лозари, събрани днесъ на първи редовенъ конгресъ за обсъждане жизнени въпроси по повдигане и засилване лозарството въ страната считатъ за приятенъ дългъ да поднесатъ на Ваше Величество първи български лозаръ, своитѣ най-искрени поздравления“
Прѣдседателъ на Сюза: Вжжаровъ.

Въ отговоръ Негово Величество Царя благоизволилъ да отговори телеграфно слѣдното: „Благодаря отъ сърдце на лозаритѣ, събрани на конгресъ за засилване единъ важенъ клонъ отъ народното стопанство, за либезнитѣ имъ поздравии и имъ жалая плодотворна работа“ *Царьтъ.*

*

Слѣдъ прочитане отчета на Управителния съвѣтъ за 1920 г., доклада на провѣрителния съвѣтъ и отчета на редактора на сп. Лозарски Прѣгледъ, които, слѣдъ разискване, бѣха одобрени и управителнитѣ тѣла освободени отъ отговорность за м. г., редактора на списанието И. Хранковъ поднесе оставката си на кангреса, която мотивира най-вече съ слабата подкрѣпка, която лозаритѣ и винаритѣ сж указали за редовното излизане на сжщия органъ; слѣдователно поради голѣмитѣ мжчнотии и неприятности срѣщани при издаването; защото изтъкнатъ бѣ тжжния фактъ какво прѣзъ миналата година сж платили абонамента си само 1600 души. При тази характерна и не утешителна чърта у болшинството лозари да не си плащатъ абонамента, чърта датираща и отъ миналитѣ години, Хранковъ бѣ категорично рѣшилъ и поддържаше оставката си. Прѣдъ единодушното, обаче, желание и настояване на конгресиститѣ, Хранковъ бѣ принуденъ да приеме отново редактирането на „Лозарски Прѣгледъ“ при условие, че лозаритѣ-конгресисти и членоветѣ на новия управителенъ съвѣтъ ще направятъ всичко възможно за събиране повече абонаменти. Хранковъ декларира че ще се счита свободенъ, при липса на срѣдства, да се откаже отъ поетия ангажиментъ. По този случай

Хранковъ счита за приятенъ дългъ да благодари още веднажъ на г-да лозаритѣ за изказаното му довѣрие и внимание, като обещава да направи всичко зависящо отъ него за правилното и редовно излизане на списанието. За да може, обаче, туй да бѣде постигнато, той ги моли да сторятъ всичко възможно прѣдъ другаритѣ си лозари отъ провинцията, да ги заинтересуватъ повече отъ единственото българско лозарско-винарско списание, а впоследствие да не се скъпятъ, но да изплатятъ още сега абонамента си. Само по такъвъ начинъ ще може да закрѣпне и се засили общото ни дѣло, а впоследствие на идущия конгресъ да се съберемъ и видимъ по-доволни и по-радостни. Ние се надѣваме и вѣрваме въ обещанията на лозаритѣ, поради което и ние ще работимъ съ още по-голяма енергия.

*

Прочитането на двата реферата — едина отъ И. Хранковъ за кооперативнитѣ винарски изби, а другия отъ Кр. Тополски за директнитѣ лози, — и двата по твърдѣ животрептущи и отъ голѣма важностъ въпроси за лозарство-винарството ни, бѣха наврѣмenni и оставиха задоволство у лозаритѣ.

*

Слѣдъ изчерпване дневния редъ, по който се водиха доста оживени разисквания, конгресътъ взе слѣднитѣ рѣшения:

*

1) Да се разрѣши доставянето на синия камъкъ не само на Българската земледѣлска Банка, но и на другитѣ кооперативни централи и съюзи.

2) Да се дадатъ отъ Българ. Земл. Банка всички правдиви и законни улеснения на Съюза на българскитѣ лозари.

3) По скорошно узаконяване законопроекта за полскитѣ имоти, който гарантира и лозарството отъ злосторници.

4) Да се даватъ кредити отъ Б. З. Банка на всички занимаващи се съ земледѣлие и неговитѣ клонове, както въ селата така и въ градоветѣ.

5) Поддържа да остане въ сила забѣлѣжката къмъ чл. 21 отъ закона за лозарството, която не позволява разпространяването и саденето на директнитѣ лози.

6) Прѣпоръчва на лозарскитѣ дружества въ страната и на отдѣлнитѣ лозари да възприематъ идеята за кооперативнитѣ изби, като най-сигурно срѣдство за запазване интереситѣ на лозаритѣ и за добиване на стабилни, еднообразни и годни вина.

7) Измѣрването на вината да се върши по точно и справедливо, като за цѣлѣта се обзаведе специално бюро при М-то на финанситѣ, което да провѣри и щемпелува всичкитѣ винарски бѣчви и каци.

8) Когато се налага дистирирането за ракия на поврѣдени и естествено слабитѣ вина, да не се облагатъ тѣзи съ втори акцизъ.

9) При облагането на лозаритѣ върху сврѣхпечалбитѣ прѣзъ врѣме на войната и върху общия приходъ отъ лозята, да се взематъ подъ внимание партиднитѣ книги въ общинитѣ и декларацииитѣ на лозаритѣ, както и измѣрването на акцизнитѣ власти, а не произволни и несправедливи облагания, както въ нѣкои центрове сж вършили финансовитѣ органи.

10) Изказа се пожелание да се изучатъ условията и възможността за лозарска екскурзия въ чуждостранни лозарски страни.

*

За членове на новитѣ управителни тѣла бѣха избрани:

1) за управителенъ съвѣтъ: Лука Вжжаровъ, Георги Шиваровъ, Хр. Тишковъ, Георги Червенковъ, Илия Хранковъ, Ат. Гитевъ, Алекси Серафимовъ, П. Сираковъ, Н. Недѣлчевъ, Кр. Нановъ, Колю Стефановъ и Хр. Цачевъ. Запасни: Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ, Кр. Тополски и Моско Михайловъ. 2) Контроленъ съвѣтъ: Дончо П. Попкрѣстевъ, Карлъ Хителовъ и Еню Балтаджиевъ. Запасни: Аспарухъ Цвѣтковъ и Георги Шахановъ. Прѣдседателъ на Управителния съвѣтъ послѣдния избра г. Лука Вжжаровъ, за подпрѣдседатели: г. г. Хр. Тишковъ и Георги Шиваровъ, а постоянно присѣствие г. г. Хр. Тишковъ, Ат. Гитевъ и Хр. Цачевъ.

*

ЛОЗАРО-ВИНАРСКА КООПЕРАЦИЯ

„Г Р О З Д Ъ“

№ 103

гр. Провадия, 28. I. 1921 г.

оо

*До съюза на българскитѣ
лозари-винари.*

София.

По случай конгреса на лозаритѣ, свиканъ на 30 т. м., намираме за умѣстно да Ви дадеме отчетъ за нашата работа тукъ.

1. Миналата година облагородихме 96,000 лози, които лѣтошното наводнение уничижи до една, вслѣдствие на което имаме чиста загуба 103,000 лв.

2. Тая загуба би отчаяла всѣкого, но ние намѣрихме сили и куражъ у себе си и продѣлжихме работата. За да доволиме нуждитѣ на членоветѣ на кооперацията, закупихме 40,000 облагородени лози по 4·80 лв. едната и ги раздадохме на членоветѣ. И тази година въ Провадия се засѣха 40,000 лози. Всички стари лозари укоражени отъ нашата енергия, риголватъ запустѣлитѣ си лозя.

3. За да задоволиме крѣщящитѣ нужди на лозаритѣ, закупилиме 60,000 метри дивачки, които ще облагородимъ и укорениме и идната година ще се засадятъ още 150,000 лози.

4. Тази година засаждаме и маточникъ, около 20 декари.

5. Лозарското дружество прѣобразувахме на кооперация съ дѣлове, устава на което е вече утвърденъ отъ Варн. окр. сждъ.

За сега разполагаме съ капиталъ 30,000 лева. Можите да попитате какъ съ тия малки срѣдства сме извършили тази голѣма работа? И ние често се питаме, но съ енергия и високо съзнание като се работи, всички прѣчки се прѣодоляватъ. Когато има пожертвувателностъ у лозаритѣ, това лесно става, а и нашата популярна Банка ни услужва.

Само едно ни е мѣка, че на нашиятъ позивъ, печатанъ въ съюзното списание,*) нито единъ лозаръ, ама нито единъ, не прати 1 левъ поне. Не че очаквахме да постѣпятъ кой знае какви суми, но тази неотзивчивостъ ни лошо съкруши. Нима сж малко лозари, които печелятъ десетки хиляди лева, нима тѣ не можаха да отдѣлятъ нѣколко лева и ги проводятъ, съ които ще повдигнатъ нашия духъ?

Нима морала и чувството на солидарностъ сж паднали тѣй ниско у лозаритѣ — членове на сюза?

Въпрѣки всичко, ние съ фанатизъмъ служиме на нашата кооперация, която ще създаде лозята у насъ и вслѣдствие на това ще възобнови и поминѣка на лозаритѣ.

Пожелаваме Ви ползотворна работа въ конгреса.

Съ поздравъ

Прѣседателъ: Т. Костовъ.

Секретаръ: В. Мариновъ.

Въпроси и отговори.

Въпросъ н-ръ 1. — Молимъ Ви дайте ни свѣдѣния и опжтвания по наторяването лозята съ фабрични (химически торове).

гр. Ст. Загора, 10 януари 1921.

Нѣколко лозари.

Отговоръ на въпроса н-ръ 1. — Редакцията намѣри за добрѣ да освѣтли по-обширно въпроса, поради което поканваме заинтересованитѣ да прочетатъ специалната статия помѣстена въ тази книжка.

*) Кн. 2 отъ „Лозарски Прѣгледъ“ 1920 г.

Въпросъ н-ръ 2. Молимъ Ви, г-не редакторе, посочете ни наставленията по облагородяването на американскитѣ лозички — облагородяването на маса, и всичкитѣ послѣдующи работи по отопляването и пр.

с. Джорно (никополско), 14. I. 1921.

Аврамъ Тодоровъ.

Отговоръ на въпроса н-ръ 2. — Тоже поради голѣмата важностъ на въпроса, въ настоящата книжка помѣстяме специална статия отъ г. Н. Недѣлчевъ.

Свѣдѣния за лозята и други.

Прѣзъ изтеклитѣ два мѣсеци започването за засаждане на нови лозя въ Пазарджикско вървѣше доста усилено. Надниците се движатъ между 1 лв. 20 до 1'50 на шейсетъ сантиметровъ квадратенъ метъръ.

Заблуждението у по-голѣмата частъ мѣстни лозари по засаждането на директнитѣ сортове лози е толкова силно, че тукашната власть се вижда въ невъзможностъ да се справи съ контрабандния вносъ на въпроснитѣ лози. За Пазарджикско е необходима умѣла и строга политика за поставяне здрави основи на новозараждающето се лозарство, иначе послѣдното ще изчезне за винаги и отъ този край.

Цѣнитѣ на вината ни се движатъ между 10 и 14 лв. литъра за старитѣ, а за новитѣ 14 и 16 лв. Забѣлѣзва се въобще слабо търсене на вината ни при силно прѣдлагане отъ страна на производителитѣ винари, които се намиратъ въ голѣма парична оскъдица.

Гр. Т.-Пазарджикъ, 6. II. 21.

Съобщава: К. Н. Христовичъ.

Книжнина.

Получиха се въ редакцията слѣднитѣ книги и списания:

1) в. „Кооператоръ“, органъ на Общия Сюзъ на българскитѣ земеделски кооперации, брой 3, 4 и 5 отъ т. г. год. II — София; излиза седмично и струва 45 лв. годишно въ прѣдплата. Редакторъ: Георги П. Минчевъ.

„Кооператоръ“ съдържа разнообразенъ и интересенъ материялъ изобщо по кооперативното дѣло въ България и заслужава прочитане отъ всѣки истински радетель на коо-

перативното движение у насъ. Прѣпоръчаме го на нашитѣ читатели.

*

2) „Българско Овощарство“ издание на Българ. земе- дѣлско Д-во, год. I, кн. X, София — ул. „Х. Димитъръ“, 13. Редакторъ: С. Грековъ.

*

3) „Агрономъ“, органъ на българското Агрономическо Д-во, броеве 1, 2, 3, год. V, София, излиза 2 пжти въ мѣ- сеца, годишенъ абонаментъ 20 лв. прѣдплатени. Редактори: М. Стоевъ и Д-ръ Ас. Георгиевъ.

„Агрономъ“ има за задача и цѣль да обедини всички агрономи и агрономи-специалисти на държавна служба въ една професионална организация за защита моралнитѣ имъ и материялни интереси, а впоследствие — чрѣзъ зближението и опознаването на членовѣтѣ му, да работи по опрѣдѣлено и по планомѣрно за културното и економическо подигане на изобщо нашето земеделѣлческо стопанство. Пожелаваме му успѣхъ въ добритѣ и полезни начинания.

*

4) „Директнитѣ лози“ отъ Константинъ Н. Христовичъ, гр. Т. Пазарджикъ, цѣна 3 лв. Това е една брошурка отъ 20 стр., въ която младия г. Христовичъ съ доста сполучливи изрази и доводи се опълчува противъ разпространяването на директнитѣ лози у насъ и специално за Т. Пазарджикския районъ, гдѣто новото лозарство едва сега се заражда. Надѣваме се че брошурката на г. Христовичъ ще спомогне, покрай многото писано и говорено до сега за сжщитѣ лози, щото много заблудени лозари да се отклонятъ своеврѣменно отъ кривия пжть, соченъ имъ отъ шарлатани и недоброствѣстни хора, слѣдователно да се избавятъ отъ излишни и напразни трудъ и срѣдства. Поздравяваме г. Христовича, който по този начинъ допринася къмъ общото за правилното поста- вяне на лозарството изобщо и специално въ тамшния край.

ФОНДЪ

ЗА ПОДПОМАГАНЕ сп. „ЛОЗАРСКИ ПРѢГЛЕДЪ“ И СЪЮЗА
НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ.

1. Христо С. Димовъ, с. Божорлукъ (свищов.)	50.—
2. Атанасъ Славовъ, гр. Сливенъ.	200.—
3. Г. Сарживановъ „ „	100.—
4. Върбанъ Бояджиевъ гр. „	100.—
5. Асѣнъ Бегликчиевъ „ „	50.—
6. Никола Сарживановъ „ „	100.—
7. Никола х. Рандевъ „ „	30.—
8. Юрданъ Гендовъ „ „	20.—
9. Стеф. М. Дерменджиевъ гр. Сливенъ	100.—
10. Захария Поповъ „ „	50.—
11. Петъръ Банковъ „ „	50.—
12. Нейчо Ненчевъ „ „	20.—
13. Господинъ Еневъ Митевъ, с. Муселиево (никополско)	20.—
14. Митю Т. Мавровъ, с. Клокотниша (хасковско).	5.—
15. Лозарското Д-во „Гъмза“, гр. Ловечъ	1000.—
16. Иларионъ Вълчевъ, „ Варна.	15.—
17. Захари Чуковъ, „ Севлиево.	10.—
18. Стою Тодоровъ, „ „	10.—
19. Никола х. Хинковъ, „ „	20.—
20. Никола Цаневъ, аптекаръ „ „	50.—
21. Илия Ст. Бъчваровъ, „ „	10.—
22. Маринъ Десевъ, „ „	10.—
23. Коста Христовъ, „ „	10.—
24. Александъръ Петровъ, с. Кормянсково (севлиево).	10.—
25. В. Г. Шахановъ, гр. София.	1000.—
26. Тодоръ Пенчевъ, с. Ясенъ (плѣвенско).	50.—
27. Д-ръ Д. Карагъзовъ, гр. Г. Орѣховица	50.—
28. Никола Стефановъ, с. Орѣхово (плѣвенско)	20.—
29. Сребро Божановъ, с. Д. Липница (търновско)	40.—
30. Моско Михайловъ, гр. София	40.—
31. Тодоръ В. Байчевъ гр. Лѣсковецъ.	100.—
32. Братя Боневи, с. Малка-Верея (Ст.-Загор.)	20.—
33. Кито Първановъ, с. Злоучени (плѣвен.)	20.—
34. Аспарухъ Цвѣтковъ, гр. Плѣвень	20.—
35. Т. Юрд. Чернаевъ, с. Кортенъ (чирпан.)	10.—
36. Д. К. гр. Ямболъ	50.—
37. Георги Ив. Къосевъ, гр. Чирпанъ.	20.—
38. Иванъ Лѣвичаровъ, с. Кара-Мусалъ (Т. Пазардж.)	20.—
39. Борисъ Келаневъ, гр. Ст.-Загора	50.—
40. Ат. Гюроуъ, с. Кара-Бунаръ (Т. Пазар.)	20.—
41. В. Витановъ, с. Перушица (пловдивско)	50.—

Всичко. 3620.—

(Слѣдва)

ХРОНИКА

Прѣвъ послѣднитѣ мѣсеци въ Франция е подигнатъ между учени и практики лозари и други учени физиолози, химици, доктори и пр., много важния и интересенъ въпросъ за дѣйствието на синия камъкъ върху лозовата болестъ пероноспора (милдиу). Още по-важното и интересното е какво нѣкои се съмняватъ въ ефикасността на синия камъкъ, като лѣкъ противъ пероноспората, а други направо отричатъ дѣйствието му. Много характерно е сжщо, гдѣто между едната и другата група хора има, както е казано по-горѣ, обикновени практики и учени лозари. Впоследствие въ Франция прѣдстоятъ сравнителни опити и наблюдения, чрѣзъ които ще се търси да се провѣри ефикасността или безполезността на синия камъкъ, а сжсверѣменно ще се търси друго срдѣство по дѣйствующе и по-евтино. Ние ще слѣдимъ развитието на този тѣй-важенъ за лозарството ни въпросъ и ще държимъ читателитѣ ни въ течение.

Дължимъ да подчертаемъ, обаче, какво лозаритѣ не трѣбва да напушатъ синия камъкъ до като не се намѣри другъ лѣкъ по-сигуренъ и по-економиченъ противъ лозовата пероноспора.

Съобщава се на абонатитѣ, че всѣка книжка се изпраща своєврѣменно всѣкому. За изгубена по пощата книжка администрацията не отговаря. Всѣки може да съобщи за изгубена книжка най-късно веднага слѣдъ получаването на слѣдующата; инкъ, както нѣкои сж съобщавали подиръ 2—3 и 5 мѣсеци, нѣма да се взема подъ внимание, нито да имъ се отговаря освѣнъ, ако има излишни книжки отъ изгубения номеръ, да се изпраща

срѣщу заплащане по 4 л. за всѣка книжка. На своєврѣменно заявилитѣ, изгубенитѣ книжки ще се замѣняватъ, ако има излишни отъ тѣхъ.

Редакцията кани всички абонати да даватъ пълнитѣ си и точни адреси и то ясно и четливо написани за избѣгване на грѣшки.

Горното съобщаваме за избѣгване излишна прѣписка, защото и безъ туй редакцията и администрацията сж прѣтрупани съ писменна работа.

Редакцията съобщава на всички платили абонати, че квитанциитѣ имъ се прилагатъ въ книжкитѣ.

За да има по-голѣма разнообразность — за да могатъ лозаритѣ да сж въ течение на всичко онуй, което се върши или се случва въ разнитѣ лозарско-винарски центрове, желателно и нужно е всѣко лозарско дружество да си избере по единъ отъ членоветѣ, който ежемѣсечно да дава подходящи свѣдѣния отъ лозарско-винарски характеръ. Гдѣто пъкъ нѣма лозарски дружества, желателно е, както до сега имаме отъ нѣколко центрове, да има и отъ другитѣ по нѣкой добъръ и желачъ да услуги лозаръ.

Редакцията моли всички, които биха желали да дѣйствуватъ въ горното направление, да изпращатъ свѣдѣнията си съ разчетъ да ги получаваме въ София между 1—3 число на всѣки мѣсець.

Редакцията съобщава, че е пропуснато да се отбѣлжи въ кн. 8 по поводъ статията на г. П. Д. Кършевъ: „Какъвъ е успѣхътъ на новитѣ лозя“ какво тя не сподѣля напълно даденитѣ данни и заключения относно посоченитѣ подложки, доходността отъ тѣхъ и пр. Изобщо изнесеното въ статията остава въ отговорность на автора ѝ.

Тоже по поводъ статията на г. Христовъ: „Какъ се изслѣдва бистрината на вината“ дължимъ да помолимъ г. г. сътрудницитѣ да бждатъ добри и въ статитѣ си да посочватъ само по-лесно приложими и по-удобни способи и начини.

Лозарско-Винарската кооперация въ гр. Провадия съ едно свое кратко изложение отъ 28. I. т. г. № 103 съобщава нѣкои факти и данни, които сж много поучителни за всички лозари — членове на Съюза, поради което намѣрихме за добръ да ги помѣстимъ изцѣло на друго мѣсто въ настоящата книжка. Тукъ дължимъ да допълнимъ, че провадийската кооперация бѣ отъ първитѣ — слѣдъ лозаритѣ отъ гр. Е.-Джумая, която записа отъ съюзния дѣловъ капитал и то въ момента на постигналото я нещастие съ вкоренилището ѝ.

Умоляватъ се лозаритѣ и лозарскитѣ дружества да изпращатъ сумитѣ по списанието въ редакцията съ подробно означение а онѣзи за дѣлове, встѣпителни и членски вноски — до Съюза за тоже съ подробно означение; туй се налага за улеснение и упростотворение на работитѣ. Вънъ отъ туй умоляватъ се още да изпращатъ сумитѣ си съ пощенски записи, понеже съ тѣхъ се получаватъ най-лесно и най-бързо.

Умоляватъ се лозаритѣ, които връщатъ книжки, да не пишатъ нито дума върху прѣдната корица (лицето), а само върху задната; сжщо да иматъ благоразумието и да пишатъ само слѣдното: „отказвамъ“ подкрѣпено съ подписа на отказвача, а не както нѣкои сж си позволили да пишатъ цѣли редове.

Умоляватъ се всички, които изпращатъ 20 л. за „Ржководството по винарството“ отъ Хранковъ, да

прибавятъ по 1.25 л. за пощенски разноски за да го получаватъ прѣпоржчано, понеже инѣкъ е опасно отъ изгубване.

Прѣзъ двудневнитѣ заседания на лозарския конгресъ — на 31. януари и 1. февруари т. г., сж държани подробни стенографни протоколи, които, ако би имало възможность, ще публикуваме постепено въ „Лозарски Прѣгледъ“.

Както съобщихме въ кн. 1 отъ тази година, ржководството по винарство отъ И. И. Хранковъ е готово, но не е платено на печатницата. Ето защо молимъ всичкитѣ лозарски дружества и отдѣлнитѣ лозари, ако искатъ да улеснятъ и да подкрѣпятъ Съюза и редакцията, да запишатъ колкото може повече желаючи и да изпратятъ сумитѣ. Надѣваме се че тѣ ще сторятъ туй още повече като знаятъ, че такава книга имъ е необходима за по-рационалното имъ винарствование.

Всички лозарски дружества и отдѣлни лозари, които сж членове на Съюза, но не сж изпълнили постановленията на чл. чл. 6, 8 и 9 отъ съюзния уставъ досѣжно вноскитѣ, се поканватъ, за трети пѣтъ, да ги изпълнятъ за да бждатъ редовни членове. За въ бждаше пѣкъ всички трѣбва да се съобразяватъ съ посоченитѣ съюзни членове при изпращане на сумитѣ; инѣкъ сумитѣ имъ ще се връщатъ и отговори не ще се даватъ за избѣгване излишна прѣписка и разноски. Надѣваме се, че всички лозари ще съзнаятъ важността на горното и ще правятъ всичко, което трѣбва.

За въ бждаше за неполучени книжки и други административни работи, умоляватъ се всички да се отнасятъ направо до администрацията на списанието.

Нѣколко лозари върнаха кн. 1 отъ тази година. Разбира се всѣки е свободенъ да получава или не списанието, но, който не желае да го получава, да не разрѣзва книжкитѣ, а слѣдъ туй да ги връща, както сж бляговолители да сторятъ напр. братя Ст. Иринкови отъ с. Самоводени (Търновско); такава постъпка е осждителна.

Стария кооператоръ и извѣстенъ общественъ дѣятелъ г. Марко К. Вачковъ съ писмото си отъ 25. I. т. г. до Управителния съвѣтъ на Съюза залви, че физически му е невъзможно за въ бждаще да остане като членъ отъ Управителното тѣло, но обещава какво и безъ туй ще продължава да работи за засилване и закрѣпване на общото ни дѣло. Новия Управителенъ съвѣтъ счита за дългъ да благодари г-ну Вачкову за стореното до сега отъ него и се надѣва, че той и въ бждаще, съгласно обещанието му, ще прави всичко възможно.

Управителния съвѣтъ сжщо тѣй благодари и на г-на Ив. П. Бързаковъ, старъ агрономъ и началникъ на Землед. Отдѣление при М-во на Землед. и Държ. Имоти, за всички улеснения и съдѣйствия, които той указа за успѣха на съюзното ни дѣло и изказва съжаленията си гдѣто, поради естеството на службата му, не му е възможно и въ бждаще да бжде въ постояненъ контактъ като членъ отъ Управителния съвѣтъ. Ние вѣрваме, обаче, какво г. Бързаковъ и безъ туй ще проявява сжщия интересъ за успѣха на съюзното ни дѣло и ще прави всичко възможно и зависяще отъ него за закрѣпването му.

Лозарскитѣ дружества въ градовете Ямболъ и Е. Джумая и въ селата: Ковачевецъ (Поповско), Бѣла-Черкова (Търновско) и Орѣховица (Ст.-Загорско) сж пожелали, по случай общия лозарски празникъ „Св. Трифонъ“ на 14. того, да поздравятъ

чрѣзъ Съюза и „Лозарски Прѣгледъ“ всичкитѣ лозари отъ България изказвайки благопожелания за единодушние и стѣгнатостъ за прѣуспѣване на лозарство-винарството и обща борба за защита економическитѣ интереси на лозаритѣ и винаритѣ.

Съюзътъ и редакцията благодарятъ за хубавитѣ поздравии и пожелания и подканятъ всичкитѣ български лозари, които още не сж здружени, да сторятъ неотлагателно туй, защото ако продължаватъ да чакатъ злото . . . ще бжде късно.

Понеже отъ 1. януари т. г. се запи-саха и си платиха доста нови абонати за „Лозарски Прѣгледъ“, редакцията кани всички онѣзи платили за миналата година на konto I-а кн. бѣ изпратена, но още не сж си платили, или да се издължатъ, или да върнатъ веднага книжкитѣ за да ги изпратимъ на новитѣ абонати; защото нѣтъ би трѣбвало да отпечатимъ други екземпляри отъ I-а книжка, а туй би обременило безполезно редакцията. Надѣваме се, че всѣки лозаръ ще бжде благодаренъ и не ще пожелаетъ да държи редакцията въ неизвѣстностъ, нито да се обременява.

Рѣзници отъ Шасла Берландиери 416, добрѣ озрѣли и съвсѣмъ чисти отъ градушка. Облагородени отъ сжщия сортъ съ Гъмза и Памидъ продава П. Величковъ, с. Самоводени (В.-Търновско).

Понеже I-а книжка е изчерпана, редакцията съобщава на новозаписанитѣ абонати, че ще почака до като се събератъ 4—500 за да бждатъ отпечатани други екземпляри и разпратени. Ето защо молимъ новитѣ абонати да извиняватъ за закъсняването, което се наложи. Поради сжщата причина повторно подканяме старитѣ абонати или да си платятъ веднага, или да ни върнатъ I-а книжка за да я изпратимъ на платилитѣ.

ВАЖНО ЗА ЛОЗАРИ И ВИНАРИ.

ИЛИЯ ХРИСТОВЪ, бившъ дългогодишенъ чиновникъ по лозарство и винарство, е основалъ въ гр. Русе

ЛОЗАРО-ВИНАРСКО БЮРО

ЗА СЛѢДНОТО:

- 1) Притежава модерна пепиниера, образцово лозе и маточникъ.
 - 2) Доставя лозовъ материялъ (облагор. лози, рѣзници и присадници).
 - 3) Прѣглежда мѣстата, изслѣдва почвитѣ и опрѣдѣля сортоветѣ за лозя.
 - 4) Лѣкува и подпомага болнитѣ лозя и вина отъ всички болести и недъзи.
 - 5) Изписва отъ странство всички орджия, машини и книги по лозарство и винарство.
 - 6) Дава всѣкому бесплатно всички упжтвания по лозар. и винарство.
 - 7) Влиза въ споразумение съ други фирми по лозарско-винар. въпроси.
 - 8) Издава и редактира лозарско-винарска библиотека, отъ която сж излѣзли: а) *Ржковод.* за приготвление на разни ракии, цѣна 10 лева. б) *Наставления* за направата на добри и трайни вина, цѣна 5 лв. в) *Упжтване* за правене на добри и ефтини лозя, цѣна 5 лв. г) *Наставления* по рѣзидбата на лозята, цѣна 3.50 лв. съ пощенски разности.
- Споразуменне адресъ: улица „Весела“ № 24. Русе.

Отъ бюрото.

ЛОЗАРСКА БАНКА — СОФИЯ

Продава франко склада ѝ Варна най-модернитѣ **казани (аламбици)** „Егро“ отъ Парижъ отъ 200 и 300 литри вмѣстимостъ.

ВЪ СКЛАДА ѝ СОФИЯ:

Ебюлнометри (уреди за опрѣдѣление спирта въ виното), спиртомѣри Гюйлюсакови, лозарски ножици и ножчета **Кунде**.

На пжтъ истински прѣскачки „**ВЕРМОРЕЛЪ**“

САЛКЪМОВО СЪМЕ 50 лв. кгр. праща коопер. „Орачъ“ — гр. Бѣла. Настав. съ поржката бесплатно. Отдѣлно 3 лв.

Лозари и винари, четете „Лозарски Прѣгледъ“ и давайте обявленията и рекламитѣ си чрѣзъ него.

Всичкитѣ неплатили абонати да благоволятъ да се издѣлжатъ, ако искатъ да получаватъ списанието.

Втората книжка ще бжде изпратена само на онѣзи, които се издѣлжатъ.

За Г-на

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА ЗА СПИСАНИЕ

„ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛЕДЪ“

ГОДИНА VI (1921)

ОРГАНЪ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ.

Списание „Лозарски Пръгледъ“

се урежда и издава въ София съ сътрудничеството на специалисти-агрономи (лозари-винари) изъ цѣла България.

Годишния абонаментъ е 40 лв. прѣдплатени за 20 печатни коли.

Всичко що се отнася до списанието, като: ржкописи, пари, запитвания и др., да се изпраща до редакцията —

София, ул. „Гурко“ № 18.

Списание „Лозарски Пръгледъ“ ще съдържа:

1. Уводни статии отъ икономически характеръ по наврѣмenni въпроси.
2. Статии по лозарството — сезонни въпроси.
3. Статии по винарството — „ „
4. Статии по пепиниерството — „ „
5. Свѣдѣния отъ кореспонденти отъ всичкитѣ центрове на България за състоянието на лозята.
6. Извадки отъ научни трудове — наши и чужди.
7. Рецензии и трибуна.
8. Свѣдѣния изъ живота на лозарско-винарскитѣ дружества, кооперации и пр.
9. Въпроси и отговори. Последнитѣ въ форма на практически съвѣти.
10. Бюлетинъ за пазарнитѣ цѣни на лозарско-винарски продукти и материали у насъ и въ странство.
11. Хроника.